

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
до самостійної роботи з дисципліни
«РЕДАГУВАННЯ ПЕРЕКЛАДІВ (ОСНОВНА ІНОЗЕМНА МОВА)»
(для здобувачів вищої освіти спеціальності 035 «Філологія»)
(Електронне видання)

ЗАТВЕРДЖЕНО
на засіданні кафедри
іноземної філології та перекладу
Протокол № _ від __. __. 2024 р.

Київ
2024

УДК 808.2:81'25(07)

Методичні вказівки до самостійної роботи з дисципліни «Редагування перекладів (основна іноземна мова)» (для здобувачів вищої освіти спеціальності 035 «Філологія») (Електронне видання) / Укладач: К. М. Ігошев. – Київ: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2024. – 80 с.

Запропоновані методичні вказівки можуть бути використані студентами для підготовки до самостійної роботи в рамках курсу «Редагування перекладів (основна іноземна мова)». Ці методичні вказівки призначені для студентів 3 курсу денної та заочної форм навчання спеціальності 035 «Філологія» за спеціалізацією 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська».

Методичні матеріали розраховані на здобувачів вищої освіти.

Укладач:

К. М. Ігошев

Рецензенти:

І. Ю. Афоніна, доцент, к. психол. н.

ЗМІСТ

Вступ	4
Тема 1: Основи редагування	10
Тема 2: Специфіка редагування перекладів. Уникнення інтерференції мови оригіналу в перекладі	21
Тема 3: «Хибні друзі» перекладача	25
Тема 4: Науковий дискурс і особливості редагування наукових текстів	31
Тема 5: Особливості редагування перекладів текстів офіційно-ділового стилю	35
Тема 6: Особливості редагування перекладів текстів публіцистичного стилю	41
Тема 7: Особливості редагування перекладів текстів розмовного і конфесійного стилів	53
Тема 8: Особливості редагування перекладів текстів художнього стилю	60
Список використаних джерел	78
Список рекомендованої літератури	79

Вступ

Запропоновані матеріали до самостійної роботи розроблено відповідно до освітньої програми спеціальності 035 «Філологія» та навчальної робочої програм з дисципліни «Редагування перекладів (основна іноземна мова)» для III курсу спеціалізації 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська».

До методичного видання входять практичні завдання для самостійної роботи та списки джерел інформації за темами курсу «Редагування перекладів (основна іноземна мова)», що призначені для самостійного освоєння.

Дисципліна «Редагування перекладів (основна іноземна мова)» спрямована на формування навичок редагування перекладів текстів різних жанрів, що є невід'ємною складовою професійної підготовки письмового перекладача. Редагування є обов'язковим заключним етапом письмового перекладу, необхідним для забезпечення максимально можливої відповідності вихідного та перекладеного текстів і поліпшення якості останнього. Формування навичок (само)редагування і постредагування перекладів запобігає порушенню перекладачем норм цільової мови, появі в перекладі ознак міжмовної інтерференції, лексичного та стилістичного збіднення.

Метою дисципліни є набуття студентами навичок редагування перекладів текстів різних жанрів, що є невід'ємною складовою професійної підготовки письмового перекладача.

Метою практичних занять є пропрацювання та закріплення знань і навичок усного та письмового перекладу текстів різних жанрів та редагування та саморедагування перекладів з різних тем та жанрів. Самостійна робота з дисципліни «Редагування перекладів (основна іноземна мова)» сприяє закріпленню вищезгаданих навичок на практиці шляхом виконання вправ та письмових перекладів.

В наслідок вивчення даного навчального курсу здобувач вищої освіти набуде наступних компетентностей:

1. перекладацька компетентність: здатність здійснювати адекватний письмовий переклад фахових текстів відповідно до чинних нормативних вимог;
2. редакторська компетентність: виконувати саморедагування і постредагування письмових перекладів текстів різних функціональних стилів і жанрів;
3. дослідницька, або пошукова компетентність: ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати;
4. інструментальна компетентність: використовувати інформаційні й комунікаційні технології у професійній діяльності для реалізації конкретних перекладацьких завдань.

Мета методичних матеріалів – надати загальну інформацію щодо основних тем дисципліни та зорієнтувати здобувачів на самостійне поглиблене вивчення окремих питань. Видання призначене для студентів III курсу, що навчаються за спеціалізацією 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська». Збірку структуровано на розділи згідно з темами курсу «Редагування перекладів (основна іноземна мова)». Також кожен з розділів містить завдання для самостійної роботи (що включає усні та письмові практичні справи) та перелік літератури та інших корисних ресурсів з тем курсу.

Тематичний план з даної дисципліни наступний:

№	Тема	Години (Л/ЛБ/ПЗ) за формами навчання	Стислий зміст	Інструменти і завдання
1.	Основи редагування	Денна 0/0/4 Заочна 0/0/0,25	Сутність редагування. Нормалізація, інтерпретація, адаптація, уніфікація або урізноманітнення, естетизація повідомлень. Норми редагування (лінгвістичні, психолінгвістичні, логічні, композиційні, видавничі,	Участь в обговоренні Індивідуальні завдання

			юридичні, поліграфічні, Чинник повідомлення	політичні, естетичні. реципієнта	
2.	Специфіка редагування перекладів. Уникнення інтерференції мови оригіналу в перекладі	Денна 0/0/4 Заочна 0/0/0,5	Мета редагування перекладів. Етапи редагування перекладів. Інтерференція мови оригіналу в перекладі. Граматична інтерференція. Лексична інтерференція		Участь в обговоренні Практичні завдання
3.	«Хибні друзі» перекладача	Денна 0/0/4 Заочна 0/0/0,25	Інтернаціоналізми та псевдоінтернаціоналізми. Лексикалізовані форми множини. Пароніми. Синонімічні, антонімічні, семантично близькі, семантично різні пароніми		Практичні завдання Індивідуальні завдання
4.	Науковий дискурс і особливості редагування наукових текстів	Денна 0/0/4 Заочна 0/0/0,5	Характерні риси наукового дискурсу в сучасних українській та англійській мовах. Спільні і диференційні риси наукових текстів в сучасних українській та англійській мовах. Граматичні трансформації як засіб уникнення граматичного «буквалізму»		Участь в обговоренні Практичні завдання Індивідуальні завдання
5.	Особливості редагування перекладів текстів офіційно-ділового стилю	Денна 0/0/4 Заочна 0/0/0,5	Характерні риси офіційно-ділового дискурсу в сучасних українській та англійській мовах. Редагування перекладів текстів офіційно-ділової кореспонденції		Участь в обговоренні Практичні завдання Індивідуальні завдання
6.	Особливості редагування перекладів текстів публіцистичного стилю	Денна 0/0/4 Заочна 0/0/0,5	Характерні риси публіцистичного дискурсу в сучасних українській та англійській мовах. Редагування перекладів публіцистичних текстів. Особливості перекладу		Участь в обговоренні Практичні завдання Індивідуальні завдання

			заголовків	
7.	Особливості редагування перекладів текстів розмовного і конфесійного стилів	Денна 0/0/4 Заочна 0/0/0,5	Конвергентні та дивергентні риси текстів розмовного і конфесійного стилів у сучасних українській та англійській мовах. Редагування перекладених текстів розмовного і конфесійного стилів	Участь в обговоренні Практичні завдання Індивідуальні завдання
8.	Особливості редагування перекладів текстів художнього стилю	Денна 0/0/6 Заочна 0/0/1	Специфіка художнього стилю. Образність і її відтворення у перекладі. Етапи редагування перекладів текстів художнього стилю. Використання синонімів. Вживання іншомовних слів. Канцеляризми і штампи. Загальноживана літературна лексика і лексика обмеженого вжитку	Участь в обговоренні Практичні завдання Індивідуальні завдання Залік

В результаті вивчення дисципліни здобувач вищої освіти отримає:

- знання методологічних основ (само)редагування як завершального етапу письмового перекладу;
- знання мовно-стилістичних особливостей письмових текстів різних жанрів українською і англійською мовою;
- знання нормативних вимог до оцінювання якості письмових перекладів текстів різних жанрів;
- уміння виконувати саморедагування і постредагування письмових перекладів текстів різних функціональних стилів і жанрів;
- уміння поліпшувати якість перекладених текстів;
- уміння уникати помилок, пов'язаних з міжмовною омонімією (т. зв. «хибними друзями перекладача») та розбіжностями у мовно-стилістичних вимогах до оформлення текстів, що існують у вихідній та цільовій мовах;
- уміння здійснювати адекватний письмовий переклад фахових текстів з різних галузей знань відповідно до чинних нормативних вимог;

– уміння дотримуватися правил академічної доброчесності.

Дисципліна «Редагування перекладів (основна іноземна мова)» є вибірковою для вивчення здобувачами вищої освіти за освітньою програмою 035 (Філологія) бакалаврського рівня зі спеціальності 035.041 – «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська».

Обсяг дисципліни в кредитах ЄКТС – 5,0.

Денна форма навчання:

Загальний об'єм 150 годин, практичні заняття – 34 години, самостійна робота – 116 годин.

Мова викладання: англійська, українська

Вид семестрового контролю: залік

Заочна форма навчання:

Загальний об'єм 150 годин, практичні заняття – 4 години, самостійна робота – 146 годин.

Мова викладання: англійська, українська

Вид семестрового контролю: залік

Консультативну допомогу здобувачі вищої освіти можуть отримати у науково-педагогічних працівників кафедри іноземної філології та перекладу, які безпосередньо проводять заняття, за розкладом, або звернувшись з письмовим запитом до викладача через функцію «Повідомлення» на платформі Moodle (<http://moodle2.snu.edu.ua>).

Вибіркова дисципліна «Редагування перекладів (основна іноземна мова)» передбачає у слухача сформовані протягом попередніх семестрів навчання україномовна та іншомовна (англійська як перша іноземна мова) комунікативні компетенції.

За повністю виконані завдання здобувач вищої освіти може отримати визначену кількість балів:

Інструменти і завдання	Кількість балів
Участь в обговоренні ПЗ	48
Тести	16

Завдання для самостійної роботи	16
Заліковий тест	20
Разом	100

Тема 1: Основи редагування

Практичне заняття № 1-2

Мета практичного заняття: засвоїти мету теорії редагування та завдання літературного редагування.

Задачі практичного заняття:

- уточнити мету, задачі і сутність теорії редагування, описати та проаналізувати її методи і методики;
- проаналізувати принцип дії моделі редагування;
- уточнити поняття редакційної норми та охарактеризувати види редакційних норм;
- навчити практичному редагуванню тексту та вмінню обґрунтовувати власні перекладацькі та редакторські рішення.

Завдання для самостійної роботи:

1. Дайте відповіді на наступний тест:

Варіант 1

1. Редагування тексту - це:

- a) трансляція повідомлень;
- b) перегляд і виправлення повідомлень;
- c) уніфікація повідомлень;
- d) протиставлення значень;

2. Предметом редагування є:

- a) приведення авторського оригіналу у відповідність до чинних норм;
- b) авторський оригінал;
- c) методи редагування повідомлень;
- d) осмислення редакторського досвіду.

3. Трансляція повідомлень для отримання соціального ефекту - це:

- a) верифікація повідомлень;
- b) адаптація повідомлень;
- c) нормалізація повідомлень;
- d) мета редагування;

4. Перевірка істинності тверджень повідомлення – це:

- a) адвербіалізація повідомлень;
- b) верифікація повідомлень;
- c) нормалізація повідомлень;
- d) уніфікація повідомлень;

5. Пристосування мови та інформації повідомлення до мови і тезаурусу реципієнтів – це:

- a) Адаптація повідомлень
- b) Адвербіалізація повідомлень
- c) Рецепція повідомлень
- d) Інтерпретація повідомлень

6. Приведення норм повідомлення, реалізованих автором, у відповідність до тих норм, якими користується реципієнт

- a) Адаптація повідомлень
- b) Адвербіалізація повідомлень
- c) Нормалізація повідомлень
- d) Рецепція повідомлень

7. Коментар до повідомлення, що пояснює незрозумілі реципієнтові речення, пояснення відхилення від прийнятих норм тощо – це:

- a) Адаптація повідомлень
- b) Адвербіалізація повідомлень
- c) Рецепція повідомлень
- d) Інтерпретація повідомлень;

8. Подача певних елементів повідомлень згідно зі стандартами – це:

- a) Стандартизація;
- b) Уніфікація;
- c) Урізноманітнення;
- d) Рецепція повідомлень;

9. Надання повідомленню певного політичного забарвлення - це:

- a) Деполітизація повідомлень;

- b) Політизація повідомлень;
- c) Процес редагування;
- d) Етизація повідомлень.

10. Перевірка інформації, обраних відповідників, доцільність їх вживання з метою удосконалення тексту – це:

- a) Рецепція повідомлень;
- b) Адаптація повідомлень;
- c) Процес редагування
- d) Верифікація повідомлень

11. Коли редактором тексту виступає сам перекладач – це:

- a) авторське редагування;
- b) редакторське редагування;
- c) коректорське редагування.

12. Послідовність процедур, які дають змогу відшукати відхилення від норм та виправити це:

- a) Естетизація повідомлень
- b) Етизація повідомлень
- c) Процес редагування
- d) Методи редагування

13. Редагування складається з двох повністю рівноправних процедур:

- a) аналізу і виправлення
- b) оцінка і порівняння
- c) адаптація і адвербіалізація

14. Етап сканування тексту, спрямований на визначення тематики, стилістичних особливостей, якості вжитої у документі мови; ідеї щодо можливостей покращення тексту перевіряє:

- a) ступінь формальної відповідності оригіналу тексту,
- b) ступінь формальної відповідності у кінцевій мові,
- c) ступінь смислового навантаження та прийнятності для цільової аудиторії.

15. Порівняння попереднього тексту з його новим варіантом, остаточна

перевірка тексту – це:

- a) завершальний етап
- b) ознайомлення з текстом оригіналу та перекладу
- c) звірення тексту перекладу з вихідним текстом
- d) внесення смислових і стилістичних правок

16. Останній крок в процесі отримання адекватного, повноцінного перекладу – це:

- a) перевірка перекладу
- b) редагування
- c) Етизація повідомлень
- d) Інтерпретація повідомлень

17. Прикладна суспільна інформологічна наука, яка досліджує методологічні засади готування в ЗМІ повідомлень (видавничого процесу)

- a) морфологія
- b) теорія редагування
- c) едитологія
- d) галузеве редагування

18. Складова частина едитології, що досліджує методологічні засади безпосереднього готування повідомлень до публікування

- a) Теорія редагування;
- b) Едитологія;
- c) Нормативне редагування
- d) Творче редагування

19. Що не входить до теорії редагування:

- a) Загальне редагування
- b) Творче редагування
- c) Галузеве редагування
- d) Спеціальне редагування

20. Метод редагування, що реалізується у вигляді виправлення (реконструкції) знайдених відхилень (помилки) – це:

- a) Метод аналізу
- b) Метод синтезу
- c) Методи соціологічних досліджень
- d) Методи інформаційного пошуку

21. Метод редагування, що полягає у проведенні різноманітних опитувань

- a) Метод аналізу
- b) Метод синтезу
- c) Метод соціологічних досліджень
- d) Метод інформаційного пошуку

22. Метод редагування, що використовується для виявлення відхилень у повідомленні:

- a) Метод аналізу
- b) Метод синтезу
- c) Метод соціологічних досліджень
- d) Метод інформаційного пошуку

23. Трансляція повідомлень для отримання заданого соціального ефекту – це:

- a) Завдання редагування;
- b) Методика редагування;
- c) Мета редагування;
- d) Норма редагування;

24. Розставте завдання редактора у хронологічній послідовності:

- a) адаптація повідомлень
- b) верифікація повідомлень
- c) етизація та естетизація повідомлень
- d) інтерпретація повідомлень) локалізація повідомлень
- f) нормалізація повідомлень
- g) уніфікація або урізноманітнення

1) 2) 3) 4) 5) 6) 7)

25. Редагування складається з двох повністю рівноправних процедур - це:

- a) адаптація і верифікація повідомлень
- b) етизація та естетизація повідомлень
- c) інтерпретація та локалізація повідомлень
- d) аналізу (контролю) та виправлення (реконструкції)

Варіант 2

1. Порівняння попереднього тексту з його новим варіантом, остаточна перевірка тексту – це:

- a) завершальний етап
- b) ознайомлення з текстом оригіналу та перекладу
- c) звірення тексту перекладу з вихідним текстом
- d) внесення смислових і стилістичних правок

2. Останній крок в процесі отримання адекватного, повноцінного перекладу – це:

- a) перевірка перекладу
- b) редагування
- c) Етизація повідомлень
- d) Інтерпретація повідомлень

3. Прикладна суспільна інформологічна наука, яка досліджує методологічні засади готування в ЗМІ повідомлень (видавничого процесу)

- a) морфологія
- b) теорія редагування
- c) едитологія
- d) галузеве редагування

4. Складова частина едитології, що досліджує методологічні засади безпосереднього готування повідомлень до публікування

- a) Теорія редагування;
- b) Едитологія;
- c) Нормативне редагування

d) Творче редагування

5. Що не входить до теорії редагування:

a) Загальне редагування

b) Творче редагування

c) Галузеве редагування

d) Спеціальне редагування

6. Метод редагування, що реалізується у вигляді виправлення (реконструкції) знайдених відхилень (помилки) – це:

a) Метод аналізу

b) Метод синтезу

c) Методи соціологічних досліджень

d) Методи інформаційного пошуку

7. Метод редагування, що полягає у проведенні різноманітних опитувань

a) Метод аналізу

b) Метод синтезу

c) Метод соціологічних досліджень

d) Метод інформаційного пошуку

8. Метод редагування, що використовується для виявлення відхилень у повідомленні:

a) Метод аналізу

b) Метод синтезу

c) Метод соціологічних досліджень d) Метод інформаційного пошуку

9. Трансляція повідомлень для отримання заданого соціального ефекту – це:

a) Завдання редагування;

b) Методика редагування;

c) Мета редагування;

d) Норма редагування;

10. Розставте завдання редактора у хронологічній послідовності:

- a) адаптація повідомлень
 - b) верифікація повідомлень
 - c) етизація та естетизація повідомлень
 - d) інтерпретація повідомлень
 - e) локалізація повідомлень
 - f) нормалізація повідомлень
 - g) уніфікація або урізноманітнення
- 1) 2) 3) 4) 5) 6) 7)

11. Редагування складається з двох повністю рівноправних процедур - це:

- a) адаптація і верифікація повідомлень
- b) етизація та естетизація повідомлень
- c) інтерпретація та локалізація повідомлень
- d) аналізу (контролю) та виправлення (реконструкції)

12. Редагування тексту - це:

- a) трансляція повідомлень;
- b) перегляд і виправлення повідомлень;
- c) уніфікація повідомлень;
- d) протиставлення значень;

13. Предметом редагування є:

- a) приведення авторського оригіналу у відповідність до чинних норм;
- b) авторський оригінал;
- c) методи редагування повідомлень;
- d) осмислення редакторського досвіду.

14. Трансляція повідомлень для отримання соціального ефекту - це:

- a) верифікація повідомлень;
- b) адаптація повідомлень;
- c) нормалізація повідомлень;
- d) мета редагування;

15. Перевірка істинності тверджень повідомлення – це:

- a) адвербіалізація повідомлень;
- b) верифікація повідомлень;
- c) нормалізація повідомлень;
- d) уніфікація повідомлень;

16. Пристосування мови та інформації повідомлення до мови і тезаурусу реципієнтів – це:

- a) Адаптація повідомлень
- b) Адвербіалізація повідомлень
- c) Рецепція повідомлень
- d) Інтерпретація повідомлень

17. Приведення норм повідомлення, реалізованих автором, у відповідність до тих норм, якими користується реципієнт

- a) Адаптація повідомлень
- b) Адвербіалізація повідомлень
- c) Нормалізація повідомлень
- d) Рецепція повідомлень

18. Коментар до повідомлення, що пояснює незрозумілі реципієнтові речення, пояснення відхилення від прийнятих норм тощо – це:

- a) Адаптація повідомлень
- b) Адвербіалізація повідомлень
- c) Рецепція повідомлень
- d) Інтерпретація повідомлень;

19. Подача певних елементів повідомлень згідно зі стандартами – це:

- a) Стандартизація;
- b) Уніфікація;
- c) Урізноманітнення;
- d) Рецепція повідомлень;

20. Надання повідомленню певного політичного забарвлення - це:

- a) Деполітизація повідомлень;
- b) Політизація повідомлень;

- c) Процес редагування;
- d) Етизація повідомлень.

21. Перевірка інформації, обраних відповідників, доцільність їх вживання з метою удосконалення тексту – це:

- a) Рецепція повідомлень;
- b) Адаптація повідомлень;
- c) Процес редагування
- d) Верифікація повідомлень

22. Коли редактором тексту виступає сам перекладач – це:

- a) авторське редагування;
- b) редакторське редагування;
- c) коректорське редагування.

23. Послідовність процедур, які дають змогу відшукати відхилення від норм та виправити – це:

- a) Естетизація повідомлень
- b) Етизація повідомлень
- c) Процес редагування
- d) Методи редагування

24. Редагування складається з двох повністю рівноправних процедур:

- a) аналізу і виправлення
- b) оцінка і порівняння
- c) адаптація і адвербіалізація

25. Етап сканування тексту, спрямований на визначення тематики, стилістичних особливостей, якості вжитої у документі мови; ідеї щодо можливостей покращення тексту перевіряє:

- a) ступінь формальної відповідності оригіналу тексту,
- b) ступінь формальної відповідності у кінцевій мові,
- c) ступінь смислового навантаження та прийнятності для цільової аудиторії.

Рекомендована література:

1. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач : Ребрій

О. В. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.

Тема 2: Специфіка редагування перекладів. Уникнення інтерференції мови оригіналу в перекладі

Практичне заняття № 3-4

Мета практичного заняття: розглянути специфіку редагування перекладів, засвоїти методи уникнення мовної інтерференції.

Задачі практичного заняття:

- розглянути етапи редагування перекладів;
- уточнити поняття мовної інтерференції і її видів.

Завдання для самостійної роботи:

1. Highlight the units of specific English lexicon in the sentences below. Determine the scope of their use and translate the sentence into Ukrainian.

1. Some ignorant jackass on Fleet Street has got together a list of cures by Stillman. 2. Sir Robert was surprised and said that this Argentine scheme (Canal Company Scheme) was known to be a commonplace Stock Exchange swindle. 3. At this point of the story enters the Great Detective, specially sent by or through Scotland Yard. 4. You must certainly send it (the painting) next year to Grosvenor. 5. He himself had a job in Whitehall «of national importance». 6. The serious part of the dinner comprised roast beef and Yorkshire pudding, being served as sweet course before the meal. 7. Carrie established a little portable gas stove for the preparation of small lunches, oysters, Welsh rarebits, and the like... 8. I can't tell one tune from another. I don't know «Home Sweet Home» from «God save the King». 9. And potbellied little coloured children fought hunger and sleepness while Lanny tried to teach them the three R's. 10. Down Whitehall, under the grey easterly sky, the towers of Westminster came for a second in view. 11. And, removing their hats, they passed the Cenotaph. 12. She was busy loading the table with high tea. 13. He was afraid that as K. C. he would get no work. 14. Mr. Huges was on the Bench.

2. Translate into Ukrainian the sentences containing the American/British reality words.

USAir has gone to «sporks», a combination of fork and spoon to cut down on the number of utensils used. The USA Today asked some Road Warriors who are best

described as «grumpy gourmands» because they probably eat more meals on jets than at home. Here's what they say:

1. «The scrambled eggs were OK, moist with decent flavour. The waffles were almost soggy. The coffee was good, but they always serve it in a Styrofoam cup, which drives me crazy.»

2. «Breakfast was a Cheddar cheese omelette, it not only appeared to be stable – as compared to some that swim in unidentifiable liquid – but it also tasted like cheddar cheese and eggs. It was enough cholesterol to have caused a block in my arteries, but it was good.»

3. «I had the grilled chicken, it was a good portion, but it was dry with a fake, smoked flavour. The salad was fresh and cresp. But it was served in a bowl, not on a plate. The wheat roll was moist and served with real butter. For dessert, I had chocolate cake. But, it was too sweet, which was good.»

4. «I had two choices for breakfast: cold cereal or an omelet. I had Quaker Oat Square, a small carton of 2 milk, low-fat peach yoghurt, orange juice and a banana.»

5. «This time, the plate had an ample amount of grapes, pineapple and orange slices, but only one strawberry. I didn't eat the yoghurt or the dry cereal, but I did have a warm blueberry muffin.»

6. «They served a health-food concoction that tasted like the card board box it came in. It was a sort of corn-flavored, crispy, chiplike thing, it had no flavour at all. We also had fruit. I like that they serve milk, but I hate that low-fat stuff, it insipid – all airline food is insipid.»

3. Give English equivalents to the following specific national lexical items:

голова колгоспу/сільради, дружинник, суботник, січовик, січові стрільці, запорожець, герої Крутів, тризуб, універсали (Центр. Ради); залік, залікова книжка, відкритий урок, педрада, табель успішності, похвальна грамота/лист, курсова/дипломна робота; кобза, кобзар, бандурист, гопак, повзунець (танець), веснянки, коломийки, боярин, дружка, весільний батько, бублик, вареники, галушки, голубці, бабка, коржі з маком/шулики, борщ, куліш, ряжанка, узвар, грубка, лежанка, піч (у хаті), скриня, свитка, кожух, кептар, вишиванка, плахта,

чобітки, льох, хата, гривня, карбованець, десятина, «бігунець», профорг студентської групи, крашанка, писанка, думи, «Ще не вмерла Україна».

4. Explain the following English nationally significant concepts given below and translate them into Ukrainian:

№ 10. Downing Street, Whitehall, the Upper House, the Commons, the woolsack, speaker, teller, whip (Parliament), division of Parliament, the White paper, the Stock Exchange; John Bull, the British Lion; lobby; ladyship, lordship, peerage, coroner, proctor, bacon, Yorkshire pudding, frankfurters, hot dogs; ale, gin; crown, farthing, guinea, sixpence, private/ independent school, comprehensive (grammar, modern) school, the 6th form; jeans, jersey, pullover, leggings, stretches, tweed; calumet, wigwam; bushel, foot, inch, pint, sheriff.

5. Find and correct the errors in the following sentences and translate them into English:

1. За минулий роки понад два десятки солдат-атошників нашого району отримали нагороди. 2. Нова директорша завела нові порядки, які нам не цікаві. 3. Та групіровка на виборах нікому добра не принесла. 4. Зароблений сухар краще краденого бублика. 5. До воєнкомату приходили хлопці віком 16 років і старше. 6. У неї старший учився в музикальній школі. 7. Сьогодні вони зробили до п'ятидесяти візитів. 8. Недорахувалися ревізори близько восьмидесяти тисяч гривень. 9. У ньому (Павликові) багато внутрішньої краси. 10. За годину молода вже виглядить по-новому. 11. Селяни сумлінно організують своє дозвілля. 12. Тепер попрацюємо у групах. 13. Тренінг для вивчаючих йогу. 14. Перемігший клас отримає приз. 15. В числі кращих наші випускниці. 16. Яскравим прикладом цьому служив графік її роботи. 17. Ініціативою хліборобів було покладено початок змаганням приватних фірм. 18. Для мам читаються лекції. 19. У приміщенні клубу виконано ремонт бригадою шабашників. 20. Чому вчать такі ситуації? 21. По професії Галя продавщиця. 22. Можливість захворіти грипом у кожного індивідуальна. 23. Двадцять років тому завершився їх переклад на російську. 24. Кампотік чи салатік – та любе! 25. Не топай ножкою, бо накажу тебе. 26. Привіт! Все по фіг – Льоха, Ксюша, Вовка! Ваще не поняв, вроді остановка,

Коляска, мусор, кошельок, ковйор, бiльйо... Хтось дав цукеркам назву – "Йо-ма-йо"!

Рекомендована література:

1. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач : Ребрій О. В. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.

Тема 3: «Хибні друзі» перекладача

Практичне заняття № 5-6

Мета практичного заняття: розглянути поняття «хибні друзі» перекладача та їх вплив на процеси перекладу і редагування.

Задачі практичного заняття:

– уточнити поняття «хибні друзі» перекладача, інтернаціоналізми, псевдоінтернаціоналізми та пароніми;

– проаналізувати, яким чином всі ці лексичні одиниці впливають на процеси перекладу і редагування;

– навчитися розрізняти «хибних друзів» перекладача, інтернаціоналізми, псевдоінтернаціоналізми та пароніми на практиці шляхом виконання перекладацько-редакторських вправ.

Завдання для самостійної роботи:

1. Edit. Justify the need to replace the incorrect word in the text.

1) "Цього разу ведучі трьох головних телевізійних ток-шоу удостоїлися особистої зустрічі з Президентом, який постарався створити атмосферу довірчості" (Ігор Лосєв. Прикмети політ. часу // День, 2–3.03.2012)

2) "Часу на цей "апокаліпсис" /етнічний розвал Росії/ знадобиться не дуже й багато: два, максимум три покоління, враховуючи демографічну катастрофу в західних частинах Росії. Західний "довісок" цієї азійської неоімперії стрімко деградуватиме..." (Володимир Огризко. Нова Росія, стара Маломосковія // День 13.03.2012)

3) "Аби вчасно зупинити недугу, їй /алкозалежній людині/ знадобиться допомога психолога, психотерапевта або психіатра" (Лариса Попроцька. Сто грамів перед трапезою – бомба сповільненої дії // ВЗ, 10–16.05.2012).

4) Питання вкрай зрозуміле (ВР, Соломатін, 2.11.2004).

5) "Міліція відкрито потурає закон" (ВР, Стретович В.М., 2.11.2004).

6) "Вийшов на екрани також російський документальний фільм "Отражение". В ньому йдеться про те, як там стрімко зростає злочинність на основі расового чи міжнаціонального неприйняття. Нас це поки що практично не

торкається, але на чужому досвіді можна повчитися, щоб попередити подібні спалахи ненависті й агресії до іногородців” (Оксана Тихончук. День, 12.11.2004).

7) Банкіри очікують, що такий крок допоможе наситити ринок і привести до зменшення курсу долара (“Хр.”, 12.10.2004).

8) “Препарат спричиняє лікувальний ефект” (Р. Ера, 19.11.2003).

9) “Гіпопотами можуть атакувати людину, якщо та виявиться між берегом і твариною” (Хр., 16.12.2004).

10) “Колишній перший секретар Дніпропетровського міськкому партії Володимир Ошко теж почав згадувати... Про те, як у 1978 р. Володимир Щербицький втішно відгукнувся про нього в своїй книзі” (“Грані-плюс”, 24.03.2003).

11) “Попервах лікар вважав, що першопричинами одишки є якісь аерозолі або парфуми” (Метро, 20.12.2004).

12) Прогноз успішності за нашою формулою здійснюється в 70% випадків. Найбільший внесок вносять вербальні здібності (З рук. до ВОУ № 1 – 2004).

13) “А це застерігає хворого від небезпечної операції” (Реклама на УТ-1, 7.04.2011)

2. Think about the words used - as if they were synonyms ("non-synonyms", "quasi-synonyms"). Are they really synonymous? Find contextually more accurate words.

1) “Київ найбільше приналежить до себе на зламі XVIII–XIX сторіч” (З краєзнавчої книги).

2) З турботою спостерігають за вирізкою дерев (Р. Київ, 23.03.2004).

3) “В Україні капеланів мало. Цей рух нині постає перед важливими перешкодами” (Хр., 20.05.2004).

4) “Значно легше жити безвідповідально, бідкаючись на злих ворогів...” (День, 20.09.2011).

5) “Ми не змарнували стосунки з жодною європейською країною” (Нардеп. Час. Підсумки дня // 5-й канал ТБ, червень 2012).

6) “Та як боляче особливо тим, хто дерева садив, коли недобросовісні люди

навмисно їх псують" (Газ. "Карапишівська правда", квітень 2011, № 4).

7) "Я нещодавно працюю в аптеці" (УР-1, 31.01.2010).

8) "У жовтні, коли оголошували про створення премії, арт-критики і самі куратори Центру не приховували скептицизму щодо затії". (Художників восени рахують // УМ, 27.02.2009).

9) "Книга повинна давати їжу для роздумів, змушувати задуматися" (Інт. Наталії Королевської // ВЗ, 5–11.01.2012).

10) "Архітектура театру в Епідаврї – яскравий синтез способу мрії та придбаних знань: з акустичної фізики, матеріалознавства, психології сприйняття, естетики, етнорелігії, науки, культури, проектування штучного середовища у природному тощо. Ця повнота знань, збережена в античній спадщині, "годує" й досі нащадків Еллади" (з рук. до ВОУ № 1 – 2006; ст. 3. Донець).

11) "Загадкова загибель сестри й кадри її смерті в інтернеті змушують Сінду впровадитися в заборонний світ похмурого сайту, щоб стати своєю серед його відвідувачів і знайти убивцю сестри" (День, 23.12.2006, анонси кінопрограм).

12) "Тамянка" підходить до легких закусок та страв з морепродуктів. А "Кадарка" пасуватиме до м'ясних страв, особливо до шашлику (Газ. по-укр., 12.10.2006).

13) "На питання, чи можна успішно боротися з захворюваннями шкіри, відповідь була схвальною" (Рекл. на Р. Ера, 23.05.06).

14) "Усі вони різні, гірші чи кращі, але кожен зробив свій неповторний внесок у незалежність" (Отар Довженко, інт. Зі Святославом Цеголком // День, 10.11.2006)

15) "Про можливе підняття ціни на нафту відповів Єхануров" (УР-1, 11.05.06).

16) "Відвідайте магазин у сприятливий для вас час" (ICTV, Факти, 24.12.2006).

17) "Речниця зазначила, що хоча заборговані гроші почали віддавати наступного дня після самогубства робітника ВАТ, але ці кошти керівництво підприємства намагалось віднайти протягом кількох попередніх місяців і їхня

виплата не пов'язана з трагедією" (Дем. Укр., 23.12.2006).

18) "Учені придумали, як уберегти школярів від самогубств" (Газ. по-укр., 22.12.2006)

3. Differentiate the meaning of the words using dictionaries:

Example

Відпуск – відпустка

Відпуск. Видавання, продаж чогось (що вже відбулися). Повна копія відправленого з установи документа. *Відпуск товарів. Відпуск документа*

Відпустка. Звільнення на певний час від роботи. *Літня відпустка*

Адрес – адреса

Виборний – виборчий

Вникати – уникати (Чи можна в цих словах застосовувати евфонічне чергування перших літер?)

Дійовий – діяльний

Натуральний – натурний

Показник – покажчик

Свідчення – свідоцтво

Тактичний – тактовний

Авторитарний – авторитетний

Адресант – адресат

Декваліфікація – дискваліфікація

Економічний – економний

Еміграція – імміграція

Виконавський – виконавчий

Професіональний – професійний

Статистичний – статичний

4. Choose a contextually appropriate paronym (required word):

4.1. *Виключно чи винятково?*

До Конституційного Суду обирають юристів за фахом.

Це митне право діє..... в межах України.

У закони про вибори більшості європейських країн внесено положення про невтручання виконавчих органів влади у виборчу компанію. Це маєвелике значення для забезпечення демократії.

До революції українська мова була майже..... мовою художньої літератури (М. Хвильовий).

Так вони йшли розмовляючи, зупиняючись, щоб зірвати якусь..... гарну квітку (О. Гончар).

У конкурсі братимуть участь..... українські митці.

*Яким синонімом можна (і часом краще було б) замінити слова **винятковий** і **виключний**?*

4.2. *Вимагати чи потребувати?*

.....сплатити борг своєчасно.

Ця справа наших рук і розуму.

..... від банку гарантованих виплат.

Документ доопрацювання.

Депутат допомоги досвідченого юриста.

Сплативши гроші за покупку, від касира чек.

Квартира хороша, але ремонту.

4.3. *Всупереч чи наперекір?*

Хай люди знають, хто йде громаді.

Свідомо чи несвідомо, але він діє рішенням громади.

..... суховіям і чорним бурям наші предки-орії з правіків обробляли землю.

..... невтішним прогнозам весна виявилася доволі м'якою й вологою.

4.4. *Уявляти, являти (собою), становити чи бути?*

Павлиська школа (Сухомлинського) новий педагогічний феномен.

Служба в армії почесний патріотичний обов'язок.

Інформація комерційну таємницю.

Акциз 10 відсотків від вартості товару.

Річний бюджет Обухова на Київщині 230 млн. гривень.

Причини невдоволення в колективі не інтересу для керівника [в газеті “Київська правда” було написано “не складають” – чи можна з цим погодитися?].

Термін підготовки бакалавра і спеціаліста 3 роки.

4.5. *Відчуття – почуття – чуття*

Його не полишало присутності когось стороннього в домі.

..... дотику в пальцях хірурга.

Лише через тиждень з’явилися..... в носі.

..... часу ніколи не зраджувало мічмана.

Тонке..... стану громадської думки, оперативне реагування на її зміни – головна політична властивість справді зрілої влади.

Для мене однаковою мірою важливими є різні емоції, різні....., які в мене пробуджують люди.

Включіть у цю справу не лише розум, а й

..... міри.

..... ліктя.

Треба мати шосте....., щоб із цим розібратися.

Режисер умів витончено грати на глядачів.

Рекомендована література:

1. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач : Ребрій О. В. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.

Тема 4: Науковий дискурс і особливості редагування наукових текстів

Практичне заняття № 7-8

Мета практичного заняття: засвоїти основні положення перекладу та редагування науково-технічної літератури. Проаналізувати особливості функціонального стилю науково-технічної літератури.

Задачі практичного заняття:

- розглянути проблему перекладу термінів-омонімів;
- проаналізувати методику перекладу і розшифровки омонімічних аббревіатур;
- розглянути складнощі перекладу авторських термінів-неологізмів.

Завдання для самостійної роботи:

1. Eliminate the ambiguity of the homonymous word form:

Конверт заклеює автомат.

Відкриття не зуміло як слід використати підприємство.

Позитив переважає негатив.

Любов украли ніч... (З поп. пісні).

"Дані експертизи підтверджують слова свідків" ("Кримінальне Поділля", 27.09.2006).

"Чи треба спекулювати на горі?" (СВ, 1.09.2005).

Омоформа в заголовку: "Політики й телеобрази" (День, 10.06.2005).

"Телеграма матері надійшла учора" (Хр. № 43 – 2005).

"Нові знання давали дослідження природи людини, етносів, їхньої культури" (Анатолій Мельник. Інтерпретація історії в українській філософсько-освітній думці XIX ст. // Філософія освіти. – 2005. – № 2. – С. 152-161.с. 155).

Виноска на 1-шу полосу: "Гурт "Козацькі забави" просять співати українські пісні навіть на гастролях у Росії" (Хрещ., 9.01.2004).

Мирослава по приїзді до Києва зустрічала галаслива компанійка однокурсників.

Будинок народної творчості вирішив організувати на початку наступного року в нашому місті департамент з питань культури Київської міської

держадміністрації.

"Що породжує плінність кадрів? Зниження рівня кваліфікації колективу, погіршення якості продукції, великі затрати на підготовку нових фахівців".

Третє робить непотрібним перше.

"Мені тільки не зрозуміло, чому уряд критикує Секретаріат Президента. Опозиція може критикувати уряд – це її законне право. Але Президент же не опозиція" (Леонід Кравчук. Головне – системна позиція // День, 28.03.2008).

"Кажуть, що її (козацьку "Чайку") екіпаж добряче пошматував шторм" (1+1, Алла Мазур, 12.06.2007).

Підзаголовок: "Музей одягу в Переяславі начебто виганяє Московський патріархат" (УМ, 31.07.2007).

"Автор подає табличку здобутків та втрат України і на цій основі зазначає, що позитив переважає негатив" (Валентин Корнієнко. Де наші очі? // ЛУ, 20.09.2007).

"За всієї автономності й закритості організації скінхедів /у Росії/ можуть відносно легко взяти під свій контроль, наприклад, спецслужби" (Говгаленко Валерій. У полоні чотирьох імперій // ДТ, 5.08.2006).

"Незабаром загальним місцем стане висновок про необхідність співпраці гілок влади, бо парламент тепер формує Кабінет Міністрів" (Ст. О. Мороза в СВ 23.08.2006)

2. Edit the fragments. Explain the possible causes of twist-words (aberrations):

Зразок. "Перший чинник – це наявність на більшості території України-Руси на рідкість плідної землі, що за умови раннього середньовіччя (за відсутністю будь-яких добрив та приблизно однакової культури землеробства) було чи не єдиним чинником надвисокої за тих часів урожайності" (Ол-др Крамаренко. Відсутність нац. еліти в Україні: причини та ознаки // День, 2.03.2007) – без будь-яких добрив; та за приблизно однакової культури рільництва.

Землеробство і землероб. Набули поширення за радянських часів як ближчі до російських слів "земледелие", "земледелец". У Гр. цих слів немає; є

хлібороб і похідні: хліборобний, хліборобник, хліборобство, хліборобський, а ще й хлібодар і хлібодарник.

Отже, *землероб* – хлібороб, селянин, хлібодар; *землеробство* – рільництво, хліборобство. Крім того, слід виправити "за відсутності" – на "без будь-яких добрив" і те ж слово в заголовку замінити на брак еліти.

1) "Нещодавно в Полтавській дирекції Укрпошти відбулася виробнича нарада з питань поштової безпеки, забезпечення схоронності майна та грошових коштів у об'єктах Полтавської дирекції поштового зв'язку та стану проведення профілактичної роботи з упередження випадків посягань на майно" (Поштовий вісник, 6.05.2005).

2) "Я готовий прийти і дати показання, якщо мене допросять згідно з законом" (5 кан. ТБ 12.04.05).

3) "О.Лановенко відзначає, що нині культура України поділяється на дві більш-менш рівновеликі складові, або "общини", які перебувають у стані жевріючого конфлікту, умови для стрімкого "розгортання" якого вже наявні" (Мовна ситуація в Україні: між конфліктом і консенсусом. – К.: ІІЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2008. – С. 206).

4) "Минулоріч першу премію отримала Н." (Навів Карав.)

5) "Саму реконструкцію площі коштом обласної ради здійснюватимуть вже цьогоріч", сказав мер /м. Дніпропетровська/ (Вадим Рижков. Перейменування відклали // День, 23–24.03.2012).

6) "Олександр Кондратьєв брав активну участь у заходах регіоналів і освятив своєю присутністю сумновідомий з'їзд сепаратистів у Северодонецьку" (Газ. Свобода, 19-25 липня 2005).

7) Обіцянки досьогочас так і лишилися невиконаними (з коментаря журналіста на УР-1, червень 2012).

8) "Зі скаргами на зловживання будівельників жителі мікрорайону неоднораз зверталися до міськдержадміністрації" ("Печерськ", жовтень 2011)

9) "Я не можу спам'ятати випадку посилення на 18-ту ст. Європейського кодексу" (коментар юриста на 5-му каналі ТБ з приводу рішення Європ. Суду на

користь Ю.Луценка, 4.07.2012).

10) "Мені оці кадрові розборки напам'ятають басню Крилова "А вы, друзья, как ни садитесь, всё в музыканты не годитесь" (Нар. деп. на 5 каналі ТБ, 2.07.2012).

11) "В результаті ДТП 30-річний керувальник отримав смертельну травму" (Дорога не прощає помилок // Газ. "ЛАД", 17.08.2011).

12) "Уряд подав вам сьогодні 63 законопроекти, і ми б хотіли, щоб вони були якнаймога швидше прийняті... Сподіваюсь, що ми якнаймога швидше приймемо закон..." (Інформація Прем'єр-міністра України Ю. В. Тимошенко на засіданні Верховної Ради України 11.04.2008).

13) І пізніше: "Будемо все робити, щоб якнаймога швидше ліквідувати наслідки вибуху /в Луганську/" (Синхрон Ю.Тимошенко на кількох каналах ТБ 19.01.2010).

14) "Це добре, що ми розглядаємо питання влітку, навіть на початку літку..." (Нар. депутат Олег Зарубінський)

Рекомендована література:

1. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач : Ребрій О. В. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.

Тема 5: Особливості редагування перекладів текстів офіційно-ділового стилю

Практичне заняття № 9-10

Мета практичного заняття: засвоїти основні положення перекладу та редагування текстів офіційно-ділового стилю. Проаналізувати особливості текстів офіційно-ділового стилю.

Задачі практичного заняття:

- розглянути мовні особливості текстів офіційно-ділового стилю і їх вплив на процеси перекладу та редагування;
- розглянути жанрову класифікацію текстів офіційно-ділового стилю;
- уточнити поняття інваріантності мови і розглянути його значення для перекладу і редагування текстів офіційно-ділового стилю.

Завдання для самостійної роботи:

1. Translate the following text into English, paying special attention to the translation of specific terms and expressions:

Лідером більшості у Сенаті США став у середу сенатор-демократ Том Дашле. Таким чином, більшість у верхній палаті американського Конгресу перейшла до демократичної партії. Це сталося через те, що з республіканської партії вийшов один із сенаторів, який став незалежним. Демократи отримали тепер контроль над комітетами Сенату. На думку аналітиків, демократи, швидше за все, намагатимуться, у першу чергу, прийняти закон про збільшення мінімальної заробітної плати у США та реалізувати свої пропозиції щодо покращення системи охорони здоров'я на противагу законам, ініційованим президентом. Мова, зокрема, йде про створення нової системи протиракетної оборони, реформи енергетики та оподаткування.

2. Translate the fragment of the Geneva Convention on the next page into Ukrainian, paying special attention to the translation of specific terms and expressions:

**GENEVA CONVENTION
FOR THE AMELIORATION OF THE CONDITION OF THE WOUNDED
AND SICK IN ARMED FORCES IN THE FIELD OF 12 AUGUST 1949**

The undersigned Plenipotentiaries of the Governments represented at the Diplomatic Conference held at Geneva from April 21 to August 12, 1949, for the purpose of revising the Geneva Convention for the Relief of the Wounded and Sick in Armies in the Field of July 27, 1929, have agreed as follows:

**CHAPTER I
GENERAL PROVISIONS**

Article 1

The High Contracting Parties undertake to respect and to ensure respect for the present Convention in all circumstances.

**Respect
for the
Convention¹**

Article 2

In addition to the provisions which shall be implemented in peacetime, the present Convention shall apply to all cases of declared war or of any other armed conflict which may arise between two or more of the High Contracting Parties, even if the state of war is not recognized by one of them.

**Application
of the
Convention**

The Convention shall also apply to all cases of partial or total occupation of the territory of a High Contracting Party, even if the said occupation meets with no armed resistance.

Although one of the Powers in conflict may not be a party to the present Convention, the Powers who are parties thereto shall remain bound by it in their mutual relations. They shall furthermore be bound by the Convention in relation to the said Power, if the latter accepts and applies the provisions thereof.

Article 3

In the case of armed conflict not of an international character occurring in the territory of one of the High Contracting Parties, each Party to the conflict shall be bound to apply, as a minimum, the following provisions:

**Conflicts
not of an
international
character**

- 1) Persons taking no active part in the hostilities, including members of armed forces who have laid down their arms and those placed *hors de combat* by sickness, wounds, detention, or any other cause, shall in all circumstances be treated humanely, without any adverse distinction

¹ The marginal notes or titles of articles have been drafted by the Swiss Federal Department of Foreign Affairs.

founded on race, colour, religion or faith, sex, birth or wealth, or any other similar criteria.

To this end, the following acts are and shall remain prohibited at any time and in any place whatsoever with respect to the above-mentioned persons:

- a) violence to life and person, in particular murder of all kinds, mutilation, cruel treatment and torture;
- b) taking of hostages;
- c) outrages upon personal dignity, in particular humiliating and degrading treatment;
- d) the passing of sentences and the carrying out of executions without previous judgment pronounced by a regularly constituted court, affording all the judicial guarantees which are recognized as indispensable by civilized peoples.

- 2) The wounded and sick shall be collected and cared for.

An impartial humanitarian body, such as the International Committee of the Red Cross, may offer its services to the Parties to the conflict.

The Parties to the conflict should further endeavour to bring into force, by means of special agreements, all or part of the other provisions of the present Convention.

The application of the preceding provisions shall not affect the legal status of the Parties to the conflict.

Article 4

Application by neutral Powers Neutral Powers shall apply by analogy the provisions of the present Convention to the wounded and sick, and to members of the medical personnel and to chaplains of the armed forces of the Parties to the conflict, received or interned in their territory, as well as to dead persons found.

Article 5

Duration of application For the protected persons who have fallen into the hands of the enemy, the present Convention shall apply until their final repatriation.

Article 6

Special agreements In addition to the agreements expressly provided for in Articles 10, 15, 23, 28, 31, 36, 37 and 52, the High Contracting Parties may conclude other special agreements for all matters concerning which they may deem it suitable to make separate provision. No special agreement shall adversely affect the situation of the wounded and sick, of members of the medical personnel or of chaplains, as defined by the present Convention, nor restrict the rights which it confers upon them.

Wounded and sick, as well as medical personnel and chaplains, shall continue to have the benefit of such agreements as long as the Convention is applicable to them, except where express provisions to the contrary are contained in the aforesaid or in subsequent agreements, or where more favourable measures have been taken with regard to them by one or other of the Parties to the conflict.

Article 7

Wounded and sick, as well as members of the medical personnel and chaplains, may in no circumstances renounce in part or in entirety the rights secured to them by the present Convention, and by the special agreements referred to in the foregoing Article, if such there be.

**Non-
renunciation
of rights**

Article 8

The present Convention shall be applied with the co-operation and under the scrutiny of the Protecting Powers whose duty it is to safeguard the interests of the Parties to the conflict. For this purpose, the Protecting Powers may appoint, apart from their diplomatic or consular staff, delegates from amongst their own nationals or the nationals of other neutral Powers. The said delegates shall be subject to the approval of the Power with which they are to carry out their duties.

**Protecting
Powers**

The Parties to the conflict shall facilitate, to the greatest extent possible, the task of the representatives or delegates of the Protecting Powers.

The representatives or delegates of the Protecting Powers shall not in any case exceed their mission under the present Convention. They shall, in particular, take account of the imperative necessities of security of the State wherein they carry out their duties. Their activities shall only be restricted, as an exceptional and temporary measure, when this is rendered necessary by imperative military necessities.

Article 9

The provisions of the present Convention constitute no obstacle to the humanitarian activities which the International Committee of the Red Cross or any other impartial humanitarian organization may, subject to the consent of the Parties to the conflict concerned, undertake for the protection of wounded and sick, medical personnel and chaplains, and for their relief.

**Activities
of the
International
Committee
of the Red
Cross**

Article 10

The High Contracting Parties may at any time agree to entrust to an organization which offers all guarantees of impartiality and efficacy the duties incumbent on the Protecting Powers by virtue of the present Convention.

**Substitutes
for
Protecting
Powers**

When wounded and sick, or medical personnel and chaplains do not benefit or cease to benefit, no matter for what reason, by the activities of a Protecting

Power or of an organization provided for in the first paragraph above, the Detaining Power shall request a neutral State, or such an organization, to undertake the functions performed under the present Convention by a Protecting Power designated by the Parties to a conflict.

If protection cannot be arranged accordingly, the Detaining Power shall request or shall accept, subject to the provisions of this Article, the offer of the services of a humanitarian organization, such as the International Committee of the Red Cross, to assume the humanitarian functions performed by Protecting Powers under the present Convention.

Any neutral Power, or any organization invited by the Power concerned or offering itself for these purposes, shall be required to act with a sense of responsibility towards the Party to the conflict on which persons protected by the present Convention depend, and shall be required to furnish sufficient assurances that it is in a position to undertake the appropriate functions and to discharge them impartially.

No derogation from the preceding provisions shall be made by special agreements between Powers one of which is restricted, even temporarily, in its freedom to negotiate with the other Power or its allies by reason of military events, more particularly where the whole, or a substantial part, of the territory of the said Power is occupied.

Whenever in the present Convention mention is made of a Protecting Power, such mention also applies to substitute organizations in the sense of the present Article.

Article 11

Conciliation procedure

In cases where they deem it advisable in the interest of protected persons, particularly in cases of disagreement between the Parties to the conflict as to the application or interpretation of the provisions of the present Convention, the Protecting Powers shall lend their good offices with a view to settling the disagreement.

For this purpose, each of the Protecting Powers may, either at the invitation of one Party or on its own initiative, propose to the Parties to the conflict a meeting of their representatives, in particular of the authorities responsible for the wounded and sick, members of medical personnel and chaplains, possibly on neutral territory suitably chosen. The Parties to the conflict shall be bound to give effect to the proposals made to them for this purpose. The Protecting Powers may, if necessary, propose for approval by the Parties to the conflict a person belonging to a neutral Power or delegated by the International Committee of the Red Cross, who shall be invited to take part in such a meeting.

Рекомендована література:

1. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач : Ребрій О. В. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.

Тема 6: Особливості редагування перекладів текстів публіцистичного стилю

Практичне заняття № 11-12

Мета практичного заняття: засвоїти основні положення перекладу та редагування текстів публіцистичного стилю. Проаналізувати особливості текстів публіцистичного стилю.

Задачі практичного заняття:

- розглянути особливості текстів публіцистичного стилю;
- розглянути жанрову класифікацію письмових та усних текстів публіцистичного стилю;
- розглянути та проаналізувати особливості перекладу та редагування текстів публіцистичного стилю.

Завдання для самостійної роботи:

1. Translate the given journalistic texts. Underline and describe the political terms in them:

Text 1

Germany's new ambassador to Israel has taken up his new post. He's assumed one of the most sensitive jobs in post-war German diplomacy. Germany's new ambassador to Israel has been received in Jerusalem with full military honors and will take up his post as planned. He was visibly nervous as he handed his letter of accreditation to Israeli president. His appointment caused controversy among hard-line Israelis because of his comments to a German newspaper that Jerusalem should be put under international administration. Israel claims all of Jerusalem as its indivisible capital while the Palestinians want East Jerusalem as the future capital of a future Palestinian state. Ambassador claims that he was quoted out of context but the diplomatic damage was done. He hurried to make symbolic amendments by visiting the Holocaust memorial. One of the sites at the memorial is the valley of the communities bearing the names of 5 thousand Jewish communities wiped out in the Holocaust. On his first day the ambassador seems to be making some atonement for the undiplomatic comments attributed to him before he took office.

Text 2

(A) Лідери 34 американських держав, які зібралися в канадському місті Квебек, підписали угоду про створення зони вільної торгівлі від Канади до Чилі. Найбільша в світі зона вільної торгівлі має бути створена до кінця 2005 року. До неї можуть увійти лише формою правління. Угоду було підписано на противників глобалізації економіки з поліцією країни 3 демократичною фоні зіткнень в Квебеку, які тривали 3 дні.

Text 3

(A) There's been an explosion at the Indonesian capital Jakarta. At least 2 people are believed to have been injured. The blast occurred about 30 minutes before the close of trade at the exchange in central Jakarta. Witnesses said hundreds of workers fled from the building, which also houses the World Bank offices. A police officer is quoted, saying the explosion was caused by a bomb. Indonesia has been rocked by a series of bomb blasts in recent months. The latest explosion comes a day before the resumption of the corruption trial involving the former president of Indonesia as well as his family members and some close friends.

(B) US Congress office buildings will remain closed on Monday as checks for anthrax contamination continue. A letter containing bacteria was delivered to the office of Senate majority leader last week. One worker from a postal facility that sorts mail for the US Congress is seriously ill with pulmonary anthrax. Washington mayor said two thousand colleagues of the patient are undergoing tests for that disease. Nine people have tested positive for the illness in the US, most with the less dangerous skin form. One man in Florida died of pulmonary anthrax.

Text 4

(A) Президент США відбуває сьогодні з Вашингтона, починаючи поїздку країнами Європи. Першим етапом поїздки буде Іспанія. У Мадриді президент США зустрінеться з прем'єр-міністром та королем Іспанії. Напередодні візиту тисячі іспанців провели у Мадриді демонстрацію. Вони протестували проти смертної кари у США, виходу Америки з Кіотської угоди про охорону навколишнього середовища й проти американських планів створення нової системи протиракетної оборони. У середу американський президент відвідає

штаб-квартиру НАТО у Брюсселі, а після цього він відбуде у шведське місто Гетеборг для участі у самміті країн Європейського Союзу.

(Б) Учасникам конференції щодо політичного майбутнього Афганістану, яка відбувається поблизу Бонна, у нелілю було представлено проект угоди про створення тимчасової адміністрації країни. Представник ООН, який бере участь у переговорах, вважає, що в понеділок угода може бути досягнута. Документ пропонує сформувати тимчасову адміністрацію країни, до якої ввійдуть від 20 до 30 осіб, що представлятимуть 4 політичні угруповання. Ця адміністрація керуватиме в Афганістані упродовж 6 місяців. Пропозиція передбачає розташування українці миротворців ООН, які залишатимуться в Афганістані до сформування дійових афганських підрозділів безпеки.

Text 5

(A) In the Gaza Strip Israeli troops and Palestinians have been fighting one of the fiercest gun battles since the intifada began almost 6 months ago. At least 4 people were hurt in several hours of shooting in a Palestinian town in Southern Gaza. Palestinians accused Israeli soldiers of firing tank shells. The Army said Palestinians used armor-piercing grenades. Meanwhile, one of the leaders of Palestinian Fatha movement has warned that the Palestinian revolt was going to step up a gear. Hundreds of Palestinians joined a funeral procession of a lieutenant who was killed by a tank shell on Wednesday. Israeli Army said it fired in response to mortar shell attacks on Jewish settlements in the area. A firing emotion is raging in the Middle East but the question is can it be contained.

(B) After decades of bitter conflict Afghanistan is crying out for a period of political stability. Now the international community is trying to provide it. The EU's chief security envoy is the latest in the long line of diplomats visiting the Rome villa of the former King of Afghanistan. He says the King is the vital part of his former homeland's future, and EU governments would not abandon Afghanistan. The UN will also be involved. The UN special envoy for Afghanistan has promised more than the long-time humanitarian relief already announced. Adding to an ongoing diplomatic initiative US Secretary of State told American TV he was anxious to ensure the

Northern Alliance didn't simply replace the Taliban for other ethically-unbalanced coalition.

Text 6

В суботу в столиці Непалу почався саміт лідерів країн Південної Азії, у якому беруть участь президент Пакистану та прем'єр-міністр Індії. З Катманду надходять суперечливі повідомлення про контакти між пакистанською та індійською делегаціями. Пакистанські джерела твердять, що в кулуарах саміту відбулася зустріч міністрів закордонних справ двох країн. Індійський представник заперечує це. Президент Пакистану публічно запропонував прем'єр-міністру Індії почати діалог з метою розрядити напруженість. У відповідь той вимагає, аби Пакистан вжив рішучих заходів проти екстремістських організацій, які базуються на його території. Пакистанська влада повідомила сьогодні про арешт ще близько 100 активістів ісламських радикальних угруповань, які Індія звинувачує у нападі на парламент в Делі 13 грудня. Тим часом, щонайменше 24 людей зазнало поранень сьогодні в столиці індійського штату Кашмір внаслідок теракту. Шість потерпілих знаходяться в лікарні в критичному стані. За повідомленням свідків, терористи кинули гранату у військовий автомобіль, який проїжджав однією з торгових вулиць міста. Граната вибухнула у натовпі людей. Поки ніхто не взяв на себе відповідальність за вибух. Влада знову підозрює в організації нападу мусульманських сепаратистів з Пакистану.

Text 7

The man whose job was to stop people from escaping has been trying to escape himself – from justice, but he hasn't succeeded. East Germany's last hard-line communist leader Egon Krantz has lost an appeal to European Court on Human Rights against his manslaughter conviction for shooting along the Berlin Wall during cold war. 17 judges of Strasbourg-based court, Europe's highest human rights court, voted unanimously that there has been no breach of East German or international law and that Egon Krantz must serve his 6,5-jail sentence for 4 shootings along the Wall while he was the chief security officer of East Germany. Between 1971 when the iron curtain became a physical reality of the world and the 1989 when it was torn down many of the

East Germans taught the world the value they put in freedom. According to the Egon Krantz's prosecutors East Germany practiced an unwritten shoot-to-kill policy on the escapees from its Communist regime. At least 80 died, some say 265, still others name over 1000 casualties.

Text 8

Керівництво Палестинської автономії запровадило надзвичайний стан у Секторі Газа та на західному березі Йордану після останніх терактів у Ізраїлі. Глава автономії провів нараду з керівниками служби безпеки. Палестинська влада знову засудила тероризм та пообіцяла заарештувати осіб, причетних до нинішніх терористичних нападів. Теракти в Ізраїлі спричинили бурхливу реакцію у світі. Американський президент назвав їх убивствами, яких не можна виправдати. Уряди Великої Британії, Франції, Росії, Єгипту, Італії виступили з заявами, що гостро засудили організаторів терактів. В Ізраїлі в неділю здійснено серію терактів, жертвами яких стали десятки людей. Минулої ночі у центрі Єрусалима двоє самогубців підірвали бомби у багатолюдній пішохідній зоні. Загинули 10 ізраїльтян. Понад 150 поранено.

Відповідальність за теракти взяло на себе екстремістське угруповання «Ісламський Джихад». У неділю вранці в портовому місті Хайфа було підірвано 2 пасажирських автобуси. За попередніми даними, загинуло щонайменше 10 людей, поранено понад 40, 15 з них – у критичному стані. Ізраїльський прем'єр перервав свій візит до США.

Text 9

(A) The Palestinian authority has outlawed the military wing of the Popular Front for the Liberation of Palestine. The PFLP opposes peace with Israel and assassinated the Israeli government minister on Wednesday. The Israeli military occupied positions in 6 Palestinian-controlled West Bank towns in retaliation for that murder. Israeli troops killed 4 Palestinians in the West Bank on Sunday as fighting there continued. Israeli soldiers fought gun battles with armed Palestinians close to the Jewish settlement of Igloo for the third day running on Sunday. This came after Israeli armored units entered a nearby town during the day. The Israeli army has mounted a blockade of the town

since Friday when Palestinian gunman fired on Igloo.

(B) In Kosovo more people die now in car accidents than in ethnic conflicts. Average of 50 people is killed in a month. The traffic chaos has become a major concern for those trying to rebuild Kosovo. After almost a year and a half the United Nations control there are still no functioning traffic lights in Kosovo, and there are no new driving licenses to replace those Serbians destroyed when Albanians fled. Until recently there were no traffic police, no rules on the road and no license plates. The rugged streets are clogged with a deadly mix of NATO tanks, UN vehicles and a mass of private cars, most of which had been stolen elsewhere in Europe and bought here illegally.

Text 10

Влада Марокко заборонила низці радикальних мусульманських організацій проведення в столиці країни антиамериканського маршу протесту проти військової операції США в Афганістані. Про це повідомив координатор організації «Національний Ісламістський Конгрес», який виступив одним з організаторів маршу. Міністерство юстиції аргументувало заборону тим, що подібний марш може порушити громадський спокій. Наступного тижня в Марокко пройде зустріч глав міністерств закордонних справ країн Середземномор'я. Як очікується, на зустрічі будуть обговорюватися питання тактики боротьби з тероризмом. Про це повідомив представник марокканського МЗС. Зустріч пройде 25-26 жовтня у портовому місті Агадир, і на ній будуть присутні представники 11 країн: Алжиру, Греції, Єгипту, Іспанії, Італії, Мальти, Марокко, Португалії, Тунісу, Туреччини та Франції.

Text 11

Terrorism dominated the agenda of this weekend's meeting of APEC. Leaders also made a commitment to more open trade. After two-days talks in Shanghai 21 leaders said it was more important than ever to forge ahead with trade liberalization. APEC leaders held a final discussion at Shanghai new Science and Technology Museum. A venue was designed to symbolize the importance of technological progress at an APEC summit where there's been much talk of a new economy as a means of boosting the region's flagging fortunes. And with APEC leaders agreeing that terrorist

attacks on the US only added to the economic challenges facing them, their final declaration stressed that it was now more important than ever to Move towards free and open trade and investment. The leaders also emphasized the urgency of launching a new round of world trade talks at the November meeting of world trade organization which China is about to join. Yet the unprecedented unity of moves towards the globalization cannot conceal the doubts of some APEC members.

Text 12

(А) В Австрії відбулася церемонія закладення першого каменя майбутнього пам'ятника українським жертвам концтабору Маутхаузен. Концтабір Маутхаузен відноситься до найбільш жорстокої категорії концтаборів Третього Рейху. Сюди в роки Другої Світової Війни було депортовано більше 200 000 осіб, з яких більше 105 000 загинуло. Близько 10 000 загиблих – українці. «Австрія вітає той факт, що на території концтабору з'явиться пам'ятний знак українцям-жертвам нацизму,» – зазначив під час церемонії голова парламенту Австрії. «Сьогоднішню подію,» – зазначив він, – «ми розглядаємо як прагнення нашихнародів не тільки віддати данину пам'яті загиблих, але й разом боротися проти расизму, насильства та людської нетерпимості».

(Б) Представники ООН обговорюють в Кабулі з керівництвом країни проблему надання продовольчої допомоги незабезпеченим мешканцям афганської столиці. Всесвітня продовольча програма ООН раніше заявляла, що припинить роздачу хліба в Кабулі, якщо уряд усуне від цього процесу жінок. Міністр закордонних справ Афганістану повідомив, що переговори поки що не мають наслідків. Він запропонував, аби відомство ООН брало на працю жінок іноземного походження замість афганок.

Text 13

A Polish court will decide tomorrow whether the country's last communist leader should be put on trial for the massacre of workers when Poland was under Soviet rule. 78-year-old general Yaruzelski still wearing his trademark dark glasses but looking a lot older, appeared in court yesterday, where his lawyers argued that he was too old to undergo, what they said would be «revenge-seeking show-trial». The charges against

him concern his time as the defense minister in 1970 when 44 shipyard workers were shot dead during the protest against price increase. If convicted the general would spend the rest of his life in jail. The dockyards later rose up again with the creation of Solidarnost union movement. Yesterday Solidarnost announced it's withdrawing from mainstream party politics to return to its union roots again. Its leader during the 1980s Lech Valensa has been bypassed by a new generation of Polish politicians, and most people in the country say it's time to leave the past to the historians, not the courts.

Text 14

Головний прокурор Гаазького міжнародного трибуналу з воєнних злочинів заявила, що югославська влада почала співпрацювати з трибуналом. Прокурор, яка перебуває з візитом у Боснії, позитивно оцінила видачу Белградом трибуналу Міроміла Стакіча – одного із звинувачених у воєнних злочинах. Прокурор також зазначила, що найближчим часом трибунал активніше займеться розглядом справ окремих боснійських мусульман, яких підозрюють у злочинах під час війни в Боснії на початку 90-х років. Міністр юстиції Сербії повідомив учора, що міжнародний трибунал, на прохання Белграда, погодився відкласти на рік вимогу про видачу колишнього президента Югославії Слободана Мілошевича, Президент США заявив президентові Югославії, який зараз перебуває у США з візитом, що американська допомога Белграду цілком і повністю залежатиме від співпраці югославської влади з Міжнародним трибуналом з воєнних злочинів. Як повідомив представник Білого Дому, після вчорашньої зустрічі президент Югославії повідомив журналістам, що перш ніж злочинців буде передано Міжнародному трибуналу, необхідно переглянути югославське законодавство.

Text 15

China was holding out yesterday for a full US apology for the mid-air collision that caused the death of a Chinese jet-pilot and has led to a continuing diplomatic standoff between Washington and Beijing. However, US officials said they were encouraged that they were now exchanging precise ideas with Beijing on a possible solution to the incident. Beijing also displayed a softer stance yesterday towards allowing access by US officials to the 24-member crew of the damaged US EP-3

reconnaissance aircraft that landed in southern China last weekend. The Chinese allowed one visitor yesterday and held out the possibility of a second today. «The crew is in great spirits, they're all together, they're looking forward to getting released from their current situation and returning home,» the US defense attaché, said after his meeting with the crew, held on Hainan island. Meanwhile, there were indications that the corpse of the Chinese pilot, who has been missing for five days in the South China Sea, had been spotted. The officials said authorities were hopeful the body could be recovered.

Text 16

На президентських виборах у Перу поміркований кандидат Алехандро Толедоне зміг, за попередніми даними, здобути перемогу у першому турі. У другому турі суперником Толедо стане экс-президент країни Алан Гарсія, який притримується лівих поглядів. Толедо, набравши близько 36%, випереджає Гарсію більш ніж на 10%. У день виборів у столиці країни Лімі було виявлено кілька вибухових пристроїв. За словами представників поліції, усі вони були загорнуті у прапори терористичної організації «Революційний Рух Перу». У 1997 році це угруповання протягом чотирьох місяців тримало заручниками кілька десятків осіб у будівлі посольства Японії в Лімі. У великих містах Перу в день виборів президента було вжито підвищених заходів безпеки.

Text 17

Criminal trials have begun in one of the biggest ever corruption cases in China with court hearings going on in 4 cities. Up to 200 government officials are believed to be implemented in a multi-billion dollar smuggling scandal. It's centered on the port city in a Southern Chinese province. They are accused of taking bribes and ignoring activities of a massive smuggling racket. The investigation of a scandal has been going on for over a year. According to some preliminary estimates revealed by the court the scandal involves up to 5 billion US dollars worth of products. The scandal finally came to light last year and the central government then began its investigation. As it appears from that investigation the smugglers involved really controlled most of the government's and public security authorities of the city and had them payed off which

allowed to bring in the vast quantities of products without paying any import duties on them.

Text 18

В Делі були затримані два агенти міжнародного «терориста номер один» Усами бен Ладена за підозрою у підготовці вибуху посольства Сполучених Штатів Америки в Індії. Як повідомляє поліція, у одного з арештованих, 34-річного суданця, було вилучено 6 кілограмів вибухівки, детонатор і годинниковий механізм, а також докладна карта району, де розташоване американське посольство. Встановлено також, що він мав намір придбати автомобіль, в який передбачалося закласти вибухівку і підірвати його біля будинку посольства. Спільна операція поліції Делі та органів безпеки Індії по затриманню терористів була успішною. Зараз ведеться робота по виявленню інших можливих агентів та розкриття терористичних баз у різних районах країни.

Text 19

The last German national, who was held hostage by Muslim rebels in the Southern Philippines for almost four months, has finally returned to Germany. 27-year-old Mark Wallart came home via Libya where he was turned over to German government representatives following the ceremony designed to highlight Libyan leader's role in obtaining the release of foreign hostages held by the bandits. German foreign minister stopped in Tripoli late Tuesday on his way to a United Nations meeting in New York to show his appreciation. Mark Wallart arrived at Hanover airport late on Tuesday afternoon to a warm welcome. For the first time in four months the whole family is together, the fear and worry almost forgotten. Mark and his parents were kidnapped by rebels on Easter Sunday. They were held for months before Mark's mother and then father were released. Mark is the last to come home.

Text 20

Озброєні терористи, які захопили минулої ночі готель у Стамбулі, звільнили 4 заручників, громадян Туреччини, – трьох жінок та дитину. Терористи заявили, що протестують проти військових дій Росії у Чечні. За повідомленням турецького приватного телеканалу, у переданій факсом заяві терористи просять вибачення у

турецької влади обіцяють, що ніхто із заручників не постраждає. Вони повідомляють також, що в першу чергу звільнять жінок та дітей, громадян Туреччини, але акцію продовжуватимуть. Міська влада веде переговори з терористами, яких, за даними поліції, не менше 20. Заручників, за припущеннями, біля 100 осіб. За даними поліції, терористів очолює Мухамед Токджан, який у 1996 році організував захоплення парому на Чорному морі, вимагаючи, аби Росія припинила військові дії в Чечні. Токджана недавно було звільнено з турецької в'язниці за амністією.

Text 21

The US has long divided Arab regimes into two broad categories – the friendly, pro-Western or «moderate» ones, and the less friendly «radical ones». Since Sept., 11 two key «moderates» – Egypt and Saudi Arabia – have undergone a drastic change of status in American eyes. Only the archvillain, Saddam Hussein himself, continues to earn fiercer criticism than they do. The indictment does not come, officially at least, from the US government but from the political establishment. Scarcely a day passes without some congressman, editor or academic specialist contributing his bit to this new Washington stance. These false friends are charged not merely with being reluctant participants in the US-led coalition against terror, but – as the two countries whose citizens played the dominant role in the suicide hijackings – with a good deal of responsibility for the phenomenon of Islamic fanaticism. The root cause is the absence of democracy. In Saudi Arabia's closed political system the only available outlet for criticism of government policies is Islamic fundamentalism.

Text 22

Глава тимчасової адміністрації Афганістану закликав світове співтовариство допомогти у відбудові його країни, зруйнованої багаторічною війною. У своїй промові в Токіо напередодні відкриття конференції з проблем відбудови Афганістану, він зазначив, що його країні необхідні кошти для того, аби налагодити нормальне життя та стати повноцінним членом міжнародного співтовариства. Голова тимчасової адміністрації зазначив також, що нова афганська влада має намір внести внесок у боротьбу з міжнародним тероризмом.

Під час його візиту до Саудівської Аравії влада цієї країни пообіцяла надати Афганістану 20 мільйонів доларів для термінової допомоги. Німеччина надасть 280 мільйонів доларів у найближчі 4 роки. За оцінками ООН, для відбудови Афганістану необхідно щонайменше 9 мільярдів доларів упродовж 5 років. З Токіо глава афганського уряду планує відбути до Вашингтону, де він зустрінеться з президентом США, а також виступить перед конгресменами. Раніше уряд США заявив про надання Афганістану допомоги у розмірі 50 мільйонів доларів.

Рекомендована література:

1. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач : Ребрій О. В. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.

**Тема 7: Особливості редагування перекладів текстів розмовного і
конфесійного стилів**

Практичне заняття № 13-14

Мета практичного заняття: засвоїти основні положення перекладу та редагування текстів розмовного і конфесійного стилів. Проаналізувати особливості текстів розмовного та конфесійного стилів.

Задачі практичного заняття:

- розглянути особливості текстів розмовного та конфесійного стилів;
- розглянути та проаналізувати причини мовної інтерференції розмовного стилю в інші функціональні стилі мовлення;
- розглянути жанрову класифікацію текстів конфесійного стилю;
- розглянути та проаналізувати особливості перекладу та редагування текстів розмовного та конфесійного стилів.

Завдання для самостійної роботи:

1. Translate the following fragments of conversational style into Ukrainian and English, respectively, trying to preserve the style of the original:

1) THE FLOWER GIRL. Nah then, Freddy: look wh' y' gowin, deah.
FREDDY. Sorry [he rushes off].

THE FLOWER GIRL [picking up her scattered flowers and replacing them in the basket] There's menners f' yer! Te-oo banches o voylets trod into the mad. [She sits down on the plinth of the column, sorting her flowers, on the lady's right. She is not at all an attractive person. She is perhaps eighteen, perhaps twenty, hardly older. She wears a little sailor hat of black straw that has long been exposed to the dust and soot of London and has seldom if ever been brushed. Her hair needs washing rather badly: its mousy color can hardly be natural. She wears a shoddy black coat that reaches nearly to her knees and is shaped to her waist. She has a brown skirt with a coarse apron. Her boots are much the worse for wear. She is no doubt as clean as she can afford to be; but compared to the ladies she is very dirty. Her features are no worse than theirs; but their condition leaves something to be desired; and she needs the services of a dentist].

THE MOTHER. How do you know that my son's name is Freddy, pray?

THE FLOWER GIRL. Ow, eez ye-ooa san, is e? Wal, fewd dan y' de-ooty bawmz a mather should, eed now bettern to spawl a pore gel's flahrzn than ran awy atbaht pyin. Will ye-oo py me f'them? [Here, with apologies, this desperate attempt to represent her dialect without a phonetic alphabet must be abandoned as unintelligible outside London.]

2) The appearance of this man, and the instinctive fear he inspired, prepared me for something like enmity; so that I almost shuddered through surprise and a sense of uncanny incongruity when he motioned me to a chair and addressed me in a thin, weak voice full of fawning respect and ingratiating hospitality. His speech was very curious, an extreme form of Yankee dialect I had thought long extinct; and I studied it closely as he sat down opposite me for conversation.

“Ketched in the rain, be ye?” he greeted. “Glad ye was nigh the haouse en' hed the sense ta come right in. I calc'late I was asleep, else I'd a heerd ye – I ain't as young as I uster be, an' I need a paowerful sight o' naps naowadays. Trav'lin' fur? I hain't seed many folks 'long this rud sence they tuk off the Arkham stage.”

I replied that I was going to Arkham, and apologised for my rude entry into his domicile, whereupon he continued.

“Glad ta see ye, young Sir – new faces is scource around here, an' I hain't got much ta cheer me up these days. Guess yew hail from Bosting, don't ye? I never ben thar, but I kin tell a taown man when I see 'im – we hed one fer deestrick schoolmaster in 'eighty-four, but he quit suddent an' no one never heerd on 'im sence – ” Here the old man lapsed into a kind of chuckle, and made no explanation when I questioned him. He seemed to be in an aboundingly good humour, yet to possess those eccentricities which one might guess from his grooming. For some time he rambled on with an almost feverish geniality, when it struck me to ask him how he came by so rare a book as Pigafetta's Regnum Congo. The effect of this volume had not left me, and I felt a certain hesitancy in speaking of it; but curiosity overmastered all the vague fears which had steadily accumulated since my first glimpse of the house. To my relief, the question did not seem an awkward one; for the old man answered freely and volubly.

“Oh, thet Afriky book? Cap'n Ebenezer Holt traded me thet in 'sixty-eight – him as

was kilt in the war.” Something about the name of Ebenezer Holt caused me to look up sharply. I had encountered it in my genealogical work, but not in any record since the Revolution. I wondered if my host could help me in the task at which I was labouring, and resolved to ask him about it later on. He continued.

“Ebenezer was on a Salem merchantman for years, an’ picked up a sight o’ queer stuff in every port. He got this in London, I guess – he uster like ter buy things at the shops. I was up ta his haouse onct, on the hill, tradin’ hosses, when I see this book. I relished the picters, so he give it in on a swap. ’Tis a queer book – here, leave me git on my spectacles – ” The old man fumbled among his rags, producing a pair of dirty and amazingly antique glasses with small octagonal lenses and steel bows. Donning these, he reached for the volume on the table and turned the pages lovingly.

“Ebenezer cud read a leetle o’ this – ’tis Latin – but I can’t. I hed two er three schoolmasters read me a bit, and Passon Clark, him they say got draownded in the pond—kin yew make anything outen it?” I told him that I could, and translated for his benefit a paragraph near the beginning. If I erred, he was not scholar enough to correct me; for he seemed childishly pleased at my English version. His proximity was becoming rather obnoxious, yet I saw no way to escape without offending him. I was amused at the childish fondness of this ignorant old man for the pictures in a book he could not read, and wondered how much better he could read the few books in English which adorned the room. This revelation of simplicity removed much of the ill-defined apprehension I had felt, and I smiled as my host rambled on:

“Queer haow picters kin set a body thinkin’. Take this un here near the front. Hev yew ever seed trees like thet, with big leaves a-floppin’ over an’ daown? And them men – them can’t be niggers – they dew beat all. Kinder like Injuns, I guess, even ef they be in Afriky. Some o’ these here critters looks like monkeys, or half monkeys an’ half men, but I never heerd o’ nothing like this un.” Here he pointed to a fabulous creature of the artist, which one might describe as a sort of dragon with the head of an alligator.

“But naow I’ll shew ye the best un – over here nigh the middle – ” The old man’s speech grew a trifle thicker and his eyes assumed a brighter glow; but his fumbling hands, though seemingly clumsier than before, were entirely adequate to their mission.

The book fell open, almost of its own accord and as if from frequent consultation at this place, to the repellent twelfth plate shewing a butcher's shop amongst the Anzique cannibals. My sense of restlessness returned, though I did not exhibit it. The especially bizarre thing was that the artist had made his Africans look like white men – the limbs and quarters hanging about the walls of the shop were ghastly, while the butcher with his axe was hideously incongruous. But my host seemed to relish the view as much as I disliked it.

“What d’ye think o’ this – ain’t never see the like hereabouts, eh? When I see this I telled Eb Holt, ‘That’s suthin’ ta stir ye up an’ make yer blood tickle!’ When I read in Scriptor about slayin’ – like them Midianites was slew – I kinder think things, but I ain’t got no picter of it. Here a body kin see all they is to it – I s’pose ’tis sinful, but ain’t we all born an’ livin’ in sin? – Thet feller bein’ chopped up gives me a tickle every time I look at ’im – I hev ta keep lookin’ at ’im – see whar the butcher cut off his feet? Thar’s his head on thet bench, with one arm side of it, an’ t’other arm’s on the graound side o’ the meat block.”

3) HIGGINS [brusquely, recognizing her with unconcealed disappointment, and at once, baby-like, making an intolerable grievance of it] Why, this is the girl I jotted down last night. She’s no use: I’ve got all the records I want of the Lisson Grove lingo; and I’m not going to waste another cylinder on it. [To the girl] Be off with you: I don’t want you.

THE FLOWER GIRL. Don’t you be so saucy. You ain’t heard what I come for yet. [To Mrs. Pearce, who is waiting at the door for further instruction] Did you tell him I come in a taxi?

MRS. PEARCE. Nonsense, girl! what do you think a gentleman like Mr. Higgins cares what you came in?

THE FLOWER GIRL. Oh, we are proud! He ain’t above giving lessons, not him: I heard him say so. Well, I ain’t come here to ask for any compliment; and if my money’s not good enough I can go elsewhere.

HIGGINS. Good enough for what?

THE FLOWER GIRL. Good enough for ye-oo. Now you know, don’t you? I’m

come to have lessons, I am. And to pay for em too: make no mistake.

HIGGINS [stupent] WELL!!! [Recovering his breath with a gasp] What do you expect me to say to you?

THE FLOWER GIRL. Well, if you was a gentleman, you might ask me to sit down, I think. Don't I tell you I'm bringing you business?

HIGGINS. Pickering: shall we ask this baggage to sit down or shall we throw her out of the window?

THE FLOWER GIRL [running away in terror to the piano, where she turns at bay] Ah-ah-ah-ow-ow-ow-oo! [Wounded and whimpering] I won't be called a baggage when I've offered to pay like any lady.

Motionless, the two men stare at her from the other side of the room, amazed.

PICKERING [gently] What is it you want, my girl?

THE FLOWER GIRL. I want to be a lady in a flower shop stead of selling at the corner of Tottenham Court Road. But they won't take me unless I can talk more genteel. He said he could teach me. Well, here I am ready to pay him – not asking any favor – and he treats me as if I was dirt.

MRS. PEARCE. How can you be such a foolish ignorant girl as to think you could afford to pay Mr. Higgins?

THE FLOWER GIRL. Why shouldn't I? I know what lessons cost as well as you do; and I'm ready to pay.

HIGGINS. How much?

THE FLOWER GIRL [coming back to him, triumphant] Now you're talking! I thought you'd come off it when you saw a chance of getting back a bit of what you chucked at me last night. [Confidentially] You'd had a drop in, hadn't you?

HIGGINS [peremptorily] Sit down.

THE FLOWER GIRL. Oh, if you're going to make a compliment of it –

HIGGINS [thundering at her] Sit down.

MRS. PEARCE [severely] Sit down, girl. Do as you're told. [She places the stray chair near the hearthrug between Higgins and Pickering, and stands behind it waiting for the girl to sit down].

THE FLOWER GIRL. Ah-ah-ah-ow-ow-oo! [She stands, half rebellious, half bewildered].

PICKERING [very courteous] Won't you sit down?

LIZA [coyly] Don't mind if I do. [She sits down. Pickering returns to the hearthrug].

HIGGINS. What's your name?

THE FLOWER GIRL. Liza Doolittle.

4) – Карпе! – тихо почав Лаврін, дуже охочий до гарних дівчат. – Скажи-бо, кого ти будеш сватать?

– Ат! Одчепись од мене, – тихо промовив Карпо.

– Сватай Олену Головківну. Олена кругла, як цибулька, повновида, як повний місяць; в неї щоки, мов яблука, зуби, як біла ріпа, коса, як праник, сама дівка здорова, як тур: як іде, то під нею аж земля стугонить.

– Гарна... мордою хоч пацюки бий; сама товста, як бодня, а шия, хоч обіддя гни.

– Ну, то сватай Одарку Ходаківну: ця тоненька, як очеретина, гнучка станом, як тополя; личко маленьке й тоненьке, мов шовкова нитка; губи маленькі, як рутяний лист. З маленького личка хоч води напийся, а сама пишна, як у саду вишня, а тиха неначе вода в криниці.

Старий Кайдаш аж набік сплюнув, а Карпо промовив:

– Вже й знайшов красуню! Та в неї лице, як тріска, стан, наче копистка, руки, як кочерги, сама, як дошка, а як іде, то аж кістки торохтять.

– Але ж ти й вередливий! То сватай Хотину Корчаківну, – сказав Лавр і засміявся.

– Чи ти здурів? Хотина як вигляне в вікно, то на вікно три дні собаки брешуть, а на виду в неї неначе чорт сім кіп гороху змолотив.

– Ну, то бери Ганну.

– Авжеж! Оце взяв би той кадівб, що бублика з'їси, поки кругом обійдеш, а як іде...

Карпо прикинув таке слівце, що богомольний Кайдаш плюнув і знов вибіг з

повітки.

Хлопці стояли один проти одного, поспиравшись на заступи.

– Господи! Чи в вас бога нема в серці, що ви в таку святу п'ятницю паскудите язики? Чи вам не треба помирать, чи ви не соромитесь святого сонечка на небі? Якого це бісового батька ви стоїте, згорнувши руки, діла не робите, та тільки язиками чортзна-що верзете! – крикнув Кайдаш і почав присікуватись до синів та махатъ стругом перед самим Карповим носом. Старий був нервний і сердитий, та ще більше сердився од того, що в його од самого ранку й рісочки не було в роті.

– Тату! – сказав гордо Карпо. – Ви покинули майструвать, а ми вам нічого не кажемо.

Рекомендована література:

1. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач : Ребрій О. В. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.

Тема 8: Особливості редагування перекладів текстів художнього стилю

Практичне заняття № 15-17

Мета практичного заняття: засвоїти основні положення перекладу та редагування текстів художнього стилю. Проаналізувати особливості текстів художнього стилю.

Задачі практичного заняття:

- розглянути та проаналізувати особливості текстів художнього стилю;
- розглянути видову та жанрову класифікацію текстів художнього стилю;
- розглянути та проаналізувати особливості перекладу та редагування текстів художнього стилю.

Завдання для самостійної роботи:

1. Translate the following fragment of the artistic text into Ukrainian, paying attention to the realities of the day and preserving the author's style:

1) He slipped a green carnation into his evening coat, fixed it in its place with a pin, and looked at himself in the glass, the long glass that stood near the window of his London bedroom. The summer evening was so bright that he could see his double clearly, even though it was just upon seven o'clock. There he stood in his favourite and most characteristic attitude, with his left knee slightly bent, and his arms hanging at his sides, gazing, as a woman gazes at herself before she starts for a party. The low and continuous murmur of Piccadilly, like the murmur of a flowing tide on a smooth beach, stole to his ears monotonously, and inclined him insensibly to a certain thoughtfulness. Floating through the curtained window the soft lemon light sparkled on the silver backs of the brushes that lay on the toilet-table, on the dressing-gown of spun silk that hung from a hook behind the door, on the great mass of gloire de Dijon roses, that dreamed in an ivory-white bowl set on the writing-table of ruddy-brown wood. It caught the gilt of the boy's fair hair and turned it into brightest gold, until, despite the white weariness of his face, the pale fretfulness of his eyes, he looked like some angel in a church window designed by Burne-Jones, some angel a little blasé from the injudicious conduct of its life. He frankly admired himself as he watched his reflection, occasionally changing his pose, presenting himself to himself, now full face, now three-quarters face, leaning

backward or forward, advancing one foot in its silk stocking and shining shoe, assuming a variety of interesting expressions. In his own opinion he was very beautiful, and he thought it right to appreciate his own qualities of mind and of body. He hated those fantastic creatures who are humble even in their self-communings, cowards who dare not acknowledge even to themselves how exquisite, how delicately fashioned they are. Quite frankly he told other people that he was very wonderful, quite frankly he avowed it to himself. There is a nobility in fearless truthfulness, is there not? and about the magic of his personality he could never be induced to tell a lie.

It is so interesting to be wonderful, to be young, with pale gilt hair and blue eyes, and a face in which the shadows of fleeting expressions come and go, and a mouth like the mouth of Narcissus. It is so interesting to oneself. Surely one's beauty, one's attractiveness, should be one's own greatest delight. It is only the stupid, and those who still cling to Exeter Hall as to a Rock of Ages, who are afraid, or ashamed, to love themselves, and to express that love, if need be. Reggie Hastings, at least, was not ashamed. The mantel-piece in his sitting-room bore only photographs of himself, and he explained this fact to inquirers by saying that he worshipped beauty. Reggie was very frank. When he could not be witty, he often told the naked truth; and truth, without any clothes on, frequently passes for epigram. It is daring, and so it seems clever. Reggie was considered very clever by his friends, but more clever by himself. He knew that he was great, and he said so often in Society. And Society smiled and murmured that it was a pose. Everything is a pose nowadays, especially genius.

This evening Reggie stood before the mirror till the Sèvres clock on the chimneypiece gently chimed seven. Then he drew out of their tissue paper a pair of lavender gloves, and pressed the electric bell.

"Call me a hansom, Flynn," he said to his valet.

He threw a long buff-coloured overcoat across his arm, and went slowly downstairs. A cab was at the door, and he entered it and told the man to drive to Belgrave Square. As they turned the corner of Half Moon Street into Piccadilly, he leant forward over the wooden apron and lazily surveyed the crowd. Every second cab he passed contained an immaculate man going out to dinner, sitting bolt upright, with a

severe expression of countenance, and surveying the world with steady eyes over an unyielding rampart of starched collar. Reggie exchanged nods with various acquaintances. Presently he passed an elderly gentleman with a red face and small side whiskers. The elderly gentleman stared him in the face, and sniffed ostentatiously.

"What a pity my poor father is so plain," Reggie said to himself with a quiet smile. Only that morning he had received a long and vehement diatribe from his parent, showering abuse upon him, and exhorting him to lead a more reputable life. He had replied by wire –

"What a funny little man you are. – Reggie."

The funny little man had evidently received his message.

As his cab drew up for a moment at Hyde Park corner to allow a stream of pedestrians to cross from the Park, he saw several people pointing him out. Two well-dressed women looked at him and laughed, and he heard one murmur his name to the other. He let his blue eyes rest upon them calmly as they peacocked across to St. George's Hospital, still laughing, and evidently discussing him. He did not know them, but he was accustomed to being known. His life had never been a cautious one. He was too modern to be very reticent, and he liked to be wicked in the eye of the crowd. Secret wickedness held little charm for him. He preferred to preface his failings with an overture on the orchestra, to draw up the curtain, and to act his drama of life to a crowded audience of smart people in the stalls. When they hissed him, he only pitied them, and wondered at their ignorance. His social position kept him in Society, however much Society murmured against him; and, far from fearing scandal, he loved it. He chose his friends partly for their charm, and partly for their bad reputations; and the white flower of a blameless life was much too inartistic to have any attraction for him. He believed that Art showed the way to Nature, and worshipped the abnormal with all the passion of his impure and subtle youth.

"Lord Reginald Hastings," cried Mrs. Windsor's impressive butler, and Reggie entered the big drawing-room in Belgrave Square with the delicate walk that had led certain Philistines to christen him Agag. There were only two ladies present, and one tall and largely built man, with a closely shaved, clever face, and rather rippling brown

hair.

"So sweet of you to come, dear Lord Reggie," said Mrs. Windsor, a very pretty woman of the preserved type, with young cheeks and a middle-aged mouth, hair that was scarcely out of its teens, and eyes full of a weary sparkle. "But I knew that Mr. Amarinth would prove a magnet. Let me introduce you to my cousin, Lady Locke – Lord Reginald Hastings."

Reggie bowed to a lady dressed in black, and shook hands affectionately with the big man, whom he addressed as Esmé. Five minutes later dinner was announced, and they sat down at a small oval table covered with pale pink roses.

"The opera to-night is 'Faust,'" said Mrs. Windsor. "Ancona is Valentine, and Melba is Marguerite. I forget who else is singing, but it is one of Harris' combination casts, a constellation of stars."

"The evening stars sang together!" said Mr. Amarinth, in a gently elaborate voice, and with a sweet smile. "I wonder Harris does not start morning opera; from twelve till three for instance. One could drop in after breakfast at eleven, and one might arrange to have luncheon parties between the acts."

"But surely it would spoil one for the rest of the day," said Lady Locke, a fresh-looking woman of about twenty-eight, with the sort of face that is generally called sensible, calm observant eyes, and a steady and simple manner. "One would be fit for nothing afterwards."

"Quite so," said Mr. Amarinth, with extreme gentleness. "That would be the object of the performance, to unfit one for the duties of the day. How beautiful! What a glorious sight it would be to see a great audience flocking out into the orange-coloured sunshine, each unit of which was thoroughly unfitted for any duties whatsoever. It makes me perpetually sorrowful in London to meet with people doing their duty. I find them everywhere. It is impossible to escape from them. A sense of duty is like some horrible disease. It destroys the tissues of the mind, as certain complaints destroy the tissues of the body. The catechism has a great deal to answer for."

"Ah! now you are laughing at me," said Lady Locke calmly.

"Mr. Amarinth never laughs at any one, Emily," said Mrs. Windsor. "He makes

others laugh. I wish I could say clever things. I would rather be able to talk in epigrams, and hear Society repeating what I said, than be the greatest author or artist that ever lived. You are luckier than I, Lord Reggie. I heard a bon mot of yours at the Foreign Office last night."

"Indeed. What was it?"

"Er – really I – oh! it was something about life, you know, with a sort of general application, one of your best. It made me smile, not laugh. I always think that is such a test of merit. We smile at wit; we laugh at buffoonery."

"The highest humour often moves me to tears," said Mr. Amarith musingly. "There is nothing so absolutely pathetic as a really fine paradox. The pun is the clown among jokes, the well turned paradox is the polished comedian, and the highest comedy verges upon tragedy, just as the keenest edge of tragedy is often tempered by a subtle humour. Our minds are shot with moods as a fabric is shot with colours, and our moods often seem inappropriate. Everything that is true is inappropriate."

2) In my younger and more vulnerable years my father gave me some advice that I've been turning over in my mind ever since. "Whenever you feel like criticizing any one," he told me, "just remember that all the people in this world haven't had the advantages that you've had." He didn't say any more, but we've always been unusually communicative in a reserved way, and I understood that he meant a great deal more than that. In consequence, I'm inclined to reserve all judgments, a habit that has opened up many curious natures to me and also made me the victim of not a few veteran bores. The abnormal mind is quick to detect and attach itself to this quality when it appears in a normal person, and so it came about that in college I was unjustly accused of being a politician, because I was privy to the secret griefs of wild, unknown men. Most of the confidences were unsought – frequently I have feigned sleep, preoccupation, or a hostile levity when I realized by some unmistakable sign that an intimate revelation was quivering on the horizon; for the intimate revelations of young men, or at least the terms in which they express them, are usually plagiaristic and marred by obvious suppressions. Reserving judgments is a matter of infinite hope. I am still a little afraid of missing something if I forget that, as my father snobbishly suggested, and I snobbishly

repeat, a sense of the fundamental decencies is parcelled out unequally at birth. And, after boasting this way of my tolerance, I come to the admission that it has a limit. Conduct may be founded on the hard rock or the wet marshes, but after a certain point I don't care what it's founded on. When I came back from the East last autumn I felt that I wanted the world to be in uniform and at a sort of moral attention forever; I wanted no more riotous excursions with privileged glimpses into the human heart. Only Gatsby, the man who gives his name to this book, was exempt from my reaction – Gatsby, who represented everything for which I have an unaffected scorn. If personality is an unbroken series of successful gestures, then there was something gorgeous about him, some heightened sensitivity to the promises of life, as if he were related to one of those intricate machines that register earthquakes ten thousand miles away. This responsiveness had nothing to do with that flabby impressionability which is dignified under the name of the “creative temperament.” – it was an extraordinary gift for hope, a romantic readiness such as I have never found in any other person and which it is not likely I shall ever find again. No – Gatsby turned out all right at the end; it is what preyed on Gatsby, what foul dust floated in the wake of his dreams that temporarily closed out my interest in the abortive sorrows and shortwinded elations of men. My family have been prominent, well-to-do people in this Middle Western city for three generations. The Carraways are something of a clan, and we have a tradition that we're descended from the Dukes of Buccleuch, but the actual founder of my line was my grandfather's brother, who came here in fifty-one, sent a substitute to the Civil War, and started the wholesale hardware business that my father carries on to-day.

I never saw this great-uncle, but I'm supposed to look like him – with special reference to the rather hard-boiled painting that hangs in father's office I graduated from New Haven in 1915, just a quarter of a century after my father, and a little later I participated in that delayed Teutonic migration known as the Great War. I enjoyed the counter-raid so thoroughly that I came back restless. Instead of being the warm centre of the world, the Middle West now seemed like the ragged edge of the universe – so I decided to go East and learn the bond business. Everybody I knew was in the bond business, so I supposed it could support one more single man. All my aunts and uncles

talked it over as if they were choosing a prep school for me, and finally said, “Why – ye – es,” with very grave, hesitant faces. Father agreed to finance me for a year, and after various delays I came East, permanently, I thought, in the spring of twenty-two.

3) Toward the end of the year 1920 the Government of the United States had practically completed the programme, adopted during the last months of President Winthrop's administration. The country was apparently tranquil. Everybody knows how the Tariff and Labour questions were settled. The war with Germany, incident on that country's seizure of the Samoan Islands, had left no visible scars upon the republic, and the temporary occupation of Norfolk by the invading army had been forgotten in the joy over repeated naval victories, and the subsequent ridiculous plight of General Von Gartenlaube's forces in the State of New Jersey. The Cuban and Hawaiian investments had paid one hundred per cent and the territory of Samoa was well worth its cost as a coaling station. The country was in a superb state of defence. Every coast city had been well supplied with land fortifications; the army under the parental eye of the General Staff, organized according to the Prussian system, had been increased to 300,000 men, with a territorial reserve of a million; and six magnificent squadrons of cruisers and battle-ships patrolled the six stations of the navigable seas, leaving a steam reserve amply fitted to control home waters. The gentlemen from the West had at last been constrained to acknowledge that a college for the training of diplomats was as necessary as law schools are for the training of barristers; consequently we were no longer represented abroad by incompetent patriots. The nation was prosperous; Chicago, for a moment paralyzed after a second great fire, had risen from its ruins, white and imperial, and more beautiful than the white city which had been built for its plaything in 1893. Everywhere good architecture was replacing bad, and even in New York, a sudden craving for decency had swept away a great portion of the existing horrors. Streets had been widened, properly paved and lighted, trees had been planted, squares laid out, elevated structures demolished and underground roads built to replace them. The new government buildings and barracks were fine bits of architecture, and the long system of stone quays which completely surrounded the island had been turned into parks which proved a god-send to the population. The subsidizing of the state theatre and state opera

brought its own reward. The United States National Academy of Design was much like European institutions of the same kind. Nobody envied the Secretary of Fine Arts, either his cabinet position or his portfolio. The Secretary of Forestry and Game Preservation had a much easier time, thanks to the new system of National Mounted Police. We had profited well by the latest treaties with France and England; the exclusion of foreign-born Jews as a measure of self-preservation, the settlement of the new independent negro state of Suanee, the checking of immigration, the new laws concerning naturalization, and the gradual centralization of power in the executive all contributed to national calm and prosperity. When the Government solved the Indian problem and squadrons of Indian cavalry scouts in native costume were substituted for the pitiable organizations tacked on to the tail of skeletonized regiments by a former Secretary of War, the nation drew a long sigh of relief. When, after the colossal Congress of Religions, bigotry and intolerance were laid in their graves and kindness and charity began to draw warring sects together, many thought the millennium had arrived, at least in the new world which after all is a world by itself.

But self-preservation is the first law, and the United States had to look on in helpless sorrow as Germany, Italy, Spain and Belgium writhed in the throes of Anarchy, while Russia, watching from the Caucasus, stooped and bound them one by one.

In the city of New York the summer of 1899 was signalized by the dismantling of the Elevated Railroads. The summer of 1900 will live in the memories of New York people for many a cycle; the Dodge Statue was removed in that year. In the following winter began that agitation for the repeal of the laws prohibiting suicide which bore its final fruit in the month of April, 1920, when the first Government Lethal Chamber was opened on Washington Square.

I had walked down that day from Dr. Archer's house on Madison Avenue, where I had been as a mere formality. Ever since that fall from my horse, four years before, I had been troubled at times with pains in the back of my head and neck, but now for months they had been absent, and the doctor sent me away that day saying there was nothing more to be cured in me. It was hardly worth his fee to be told that; I knew it myself. Still I did not grudge him the money. What I minded was the mistake which he

made at first. When they picked me up from the pavement where I lay unconscious, and somebody had mercifully sent a bullet through my horse's head, I was carried to Dr. Archer, and he, pronouncing my brain affected, placed me in his private asylum where I was obliged to endure treatment for insanity. At last he decided that I was well, and I, knowing that my mind had always been as sound as his, if not sounder, "paid my tuition" as he jokingly called it, and left. I told him, smiling, that I would get even with him for his mistake, and he laughed heartily, and asked me to call once in a while. I did so, hoping for a chance to even up accounts, but he gave me none, and I told him I would wait.

The fall from my horse had fortunately left no evil results; on the contrary it had changed my whole character for the better. From a lazy young man about town, I had become active, energetic, temperate, and above all – oh, above all else – ambitious. There was only one thing which troubled me, I laughed at my own uneasiness, and yet it troubled me.

During my convalescence I had bought and read for the first time, *The King in Yellow*. I remember after finishing the first act that it occurred to me that I had better stop. I started up and flung the book into the fireplace; the volume struck the barred grate and fell open on the hearth in the firelight. If I had not caught a glimpse of the opening words in the second act I should never have finished it, but as I stooped to pick it up, my eyes became riveted to the open page, and with a cry of terror, or perhaps it was of joy so poignant that I suffered in every nerve, I snatched the thing out of the coals and crept shaking to my bedroom, where I read it and reread it, and wept and laughed and trembled with a horror which at times assails me yet. This is the thing that troubles me, for I cannot forget Carcosa where black stars hang in the heavens; where the shadows of men's thoughts lengthen in the afternoon, when the twin suns sink into the lake of Hali; and my mind will bear for ever the memory of the Pallid Mask. I pray God will curse the writer, as the writer has cursed the world with this beautiful, stupendous creation, terrible in its simplicity, irresistible in its truth – a world which now trembles before the King in Yellow. When the French Government seized the translated copies which had just arrived in Paris, London, of course, became eager to

read it. It is well known how the book spread like an infectious disease, from city to city, from continent to continent, barred out here, confiscated there, denounced by Press and pulpit, censured even by the most advanced of literary anarchists. No definite principles had been violated in those wicked pages, no doctrine promulgated, no convictions outraged. It could not be judged by any known standard, yet, although it was acknowledged that the supreme note of art had been struck in *The King in Yellow*, all felt that human nature could not bear the strain, nor thrive on words in which the essence of purest poison lurked. The very banality and innocence of the first act only allowed the blow to fall afterward with more awful effect.

It was, I remember, the 13th day of April, 1920, that the first Government Lethal Chamber was established on the south side of Washington Square, between Wooster Street and South Fifth Avenue. The block which had formerly consisted of a lot of shabby old buildings, used as cafés and restaurants for foreigners, had been acquired by the Government in the winter of 1898. The French and Italian cafés and restaurants were torn down; the whole block was enclosed by a gilded iron railing, and converted into a lovely garden with lawns, flowers and fountains. In the centre of the garden stood a small, white building, severely classical in architecture, and surrounded by thickets of flowers. Six Ionic columns supported the roof, and the single door was of bronze. A splendid marble group of the "Fates" stood before the door, the work of a young American sculptor, Boris Yvain, who had died in Paris when only twenty-three years old.

2. Translate the following piece of artistic text into English, paying attention to the realities of the day and preserving the author's style:

1) Здавалось, далі пливти нема куди.

Спереду Дніпро мов спинився в несподіваній затоці, оточений праворуч, ліворуч і просто зелено-жовтими передосінніми берегами. Але пароплав раптом звернув, і довга, спокійна смуга річки протяглася далі до ледве помітних пагорків на обрії.

Степан стояв коло поруччя на палубі, мимоволі пірнаючи очима в ту далечінь, і мірні удари лопастей пароплавного колеса, глухі капітанові слова коло

рупора відбирали снагу в його думок. Вони теж спинялись у тій туманній далечині, де непомітно зникала річка, немов обрїй становив останню межу його прагнень. Хлопець поволі глянув по ближчих берегах і трохи збентежився – на повороті праворуч виникло село, приховане доти за лукою. Серпневе сонце стирало бруд з білих хаток, мережило чорні шляхи, що гналися в поле й зникали десь, посинівши, як річка. І здавалось, той зниклий шлях, з'єднавшись із небом у безмежній рівнині, другою галуззю вертався знову до села, несучи йому ввібраний простір. А третій шлях, скотившись до річки, брав до села свіжину Дніпра. Воно спало серед сонячного дня, і таємниця була в цьому сні серед стихій, що живили його своєю міццю. Тут, при березі, село здавалось питомим витвором просторів, чарівною квіткою землі, неба й води.

Його село, те, що Степан покинув, теж стояло на березі, і зараз він несвідомо шукав спорідненості між своїм та цим селом, що випадково трапилось йому на великій путі. І радісно почував, що ця кривність єсть і що в ці хати, як і в свої покинуті, він би зайшов господарем. З жалем дивився, як тане воно, одсуваючись за кожним рухом машин, і от пасмо гидкого диму сховало його зовсім. Тоді Степан зітхнув. Може, це було вже останнє село, що він побачив перед містом.

Він почував у душі своїй невиразне хвилювання і млюсть, мов лишив у своєму селі й по всіх, що бачив був, не тільки минуле, але й надії. Заплющивши очі, він піддався сумові, що колисає душу.

Коли розігнувся від поручнів, побачив коло себе Надійку. Не чув, як вона підійшла, і зрадів, хоч і не кликав її. Він тихо взяв її за руку. Вона здригнулась, не підводячи голови, дивилась на віяловидну хвилю, що гнав своїм носом пароплав.

Вони жили в одному селі, але досі були мало знайомі. Тобто він знав, що вона існує, що вчиться і не ходить на вулицю. Кілька разів навіть бачив її в сільбуді, де відав бібліотекою. Але тут вони здибалися ніби вперше, і спільність долі зблизила їх. Вона, як і він, їхала вчитися до великого міста, в них обох у кишнях були командировки, а перед ними – нове життя. Вони разом переходили кордон майбутнього.

Щоправда, їй було трохи певніше – вона ж хвалилась, що батьки постачатимуть харч, а він мав тільки надію на стипендію; вона їхала на помешкання до подруг, а в нього був тільки лист від дядька до знайомого крамаря; у неї і вдача була жвавіша, а він був зосереджений і ніби млявий. За свої двадцять п'ять років він був підпасичем-приймаком, потім просто хлопцем, далі повстанцем і наприкінці секретарем сільбюро Спілки робземлісу. Тільки одну перевагу проти неї мав – був здібний і не боявся іспиту. За цей день на пароплаві він встиг розтлумачити їй багацько темних сторінок соціальних наук, і вона зачаровано слухала його принадний голос. Одійшовши від нього на мить, вже почувала раптову нудьгу й нові, ще не з'ясовані економічні проблеми. А коли він починав викладати їх, їй хотілось, щоб хлопець розповів щось інше, про свої сподівання, про те, як він жив ті роки, коли вони ще не зналися. Та вона тільки дякувала йому за вказівки й переконано додавала:

– О, ви одержите стипендію! Ви такий знаючий!

Він посміхався, йому приємно було чути собі хвалу й віру в свої сили від цієї синьоокої дівчини. Справді, Надійка здавалася йому кращою від усіх жінок на пароплаві. Довгі рукава її сірої блузки були миліші йому за голі руки інших; комірець лишав їй тільки вузьку стьожку тіла на видноті, а інші безсоромно давали на очі всі плечі й перші лінії грудей. Черевики її були округлі й на помірних каблуках, і коліна не випинались раз у раз із-під спідниці. В ній вабила його нештучність, рідна його душі. До тих інших жінок він ставився трохи погордо, трохи боязко. Почував, що вони не зважають на нього, навіть зневажають за його блаґенький френч, рудий картуз і вицвілі штани.

На зріст він був високий, тілом міцно збудований і смуглий на обличчі. Молоді м'які волосинки, неголені вже тиждень, надавали йому неохайного вигляду. Але брови мав густі, очі великі, сірі, чоло широке, губи чутливі. Темне волосся він одкидав назад, як багато хто з селяків і дехто тепер з поетів.

Степан тримав свою руку на теплих Надійчиних пальцях і замислено дивився на річку, піщані круті береги й самотні дерева на них. Раптом Надійка випросталась і, махнувши рукою, промовила:

– А вже Київ близько.

Київ! Це те велике місто, куди він їде учитись і жити. Це те нове, що він мусить у нього ввійти, щоб осягнути свою здавна викохану мрію. Невже Київ справді близько? Він збентежився і спитав:

– А де ж Левко?

Вони оглянулись і побачили на кормі гурт селян, що розташувались там із обідом. На розгорнутій свитці перед ними лежав хліб, цибуля і сало. Левко, студент-сільськогосподарник з їхнього ж села, теж сидів коло них і живився. Він був лагідний і грубший, ніж дозволяв його зріст, отже, з нього був би колись ідеальний панотець, а тепер – зразковий агроном. Сам з діда-прадіда селяк, він чудово вмів би допомогти селянинові чи то казанню, чи науковими порадами. Учився він дуже акуратно, ходив завжди в чумарці й над усе любив полювання. За два роки голодного перебивання в місті цілком виробив і оформив основний закон людського існування. З поширеного за революції гасла: "хто не робить, той не їсть" він вивів собі категоричну тезу: "хто не їсть, той не робить" і прикладав її до всякого випадку й нагоди. Селяни тут, на пароплаві, охоче почастиували його своїми немудрими харчами, а він зате розповів їм цікаві речі про планету Марс, про сільське господарство в Америці та про радіо. Вони дивувались і обережно, трошки насмішкувато, потай віри не ймучи, розпитували його про ці дива і про Бога.

2) Андрія Шишигу розбудили. Той, хто будив, провів по щоці холодною долонею і зник, ніби провалився крізь підлогу. Шишига розплющив очі – нікого. Тоді задзвонило в голові: сьогодні похорон Петра Харлана, о першій годині. Годинник показував чверть на першу. Андрій підвівся, поторгав двері – замкнені. У шпарині стримів ключ.

Кепкуючи з власного переполоху, відчинив шафу – висів святковий костюм, біліли сорочки. І все. Перевтома, нервово виснаження, пробув трохи не всю ніч біля труни. Уже під ранок викликав таксі, приїхав до себе у Голосієво, щоб спочити перед похороном.

Яка все ж трагічна і безглузда смерть! Я знову, вже вкотре, почув, як падає

Харланове тіло. Було п'ять хвилин до дев'ятої, ось-ось мав під'їхати Георгій Васильович. Петро пробіг повз мене, але я не обернувся, бо милувався бабиним літом на гілці каштана за вікном. Раптом – розпачливий скрик, хтось упав, покотився по сходах, які вели до приймальні директора, і – тиша.

Я підхопився з-за столу: Харлан лежав головою на нижній сходинці, ніби підклав її собі замість подушки. Із скроні на полірований мармур скрапувала кров. Тека з паперами для Георгія Васильовича темніла біля ніг моїх, мабуть, Петро посунув її до мене останнім, ще свідомим рухом руки. Я нагнувся, підняв теку і стояв якісь хвилини непорушно, ніби в безпам'ятті. Колеги мої кинулися від столів і креслярських дощок до Петра, обступили, хтось викликав "швидку допомогу". Але я знав: жодна "швидка" вже не допоможе Петрові. І ноги самі понесли мене повз гурт співробітників навколо загиблого, по мармурових сходах (я не Харлан, щоб безрозсудно поспішати, я ступав обережно, тримаючись за перила) до приймальні директора.

Досі мене ніяк не обходив світ, що починався за порогом приймальні. У конторі я мав свій звичний куток, свій мікросвіт: креслярська дошка, письмовий стіл і ще – моє вікно, за яким, засвідчуючи плин часу, змінювали одна одну, ніби на екрані кольорового телевізора, пори року. На моєму підвіконні стояли кактуси: їх я любив, за любов до кактусів мені симпатизували конторські жінки й дарували нові горщечки із зеленими їжаками на мої дні народження. З адміністрацією контори (відпустки, відрядження, виробничі справи) я спілкувався через завідуючого відділом. Під час загальних зібрань, які завжди здавалися мені задовгими, я полюбляв ліниво, добродушно, пошепки – на вухо Петрові Харлану – покепкувати з конторського начальства. У такі хвилини Петрове обличчя кам'яніло, і я відчував, як подумки він відсувається од мене, демонструючи директорові свою непричетність до моєї безвідповідальної іронії. Ця переміна в другові мене веселила.

Ще мені подобалася секретарка директора. Не те що подобалася, а, я б сказав, дивно хвилювала. Я любив, коли вона під час зібрань з'являлась у дверях приймальні, ніби в церковнім вівтарі, і сходила вниз, щоб прошепотіти на вухо

Георгію Васильовичу про терміновий дзвінок з управління. Вона упевнено ступала по сходинках навіть не вдаючи, що намагається приглушити свавільний перестук каблучків, який дисонансом вривався у самогіпноз промов. Так само врочисто і незворушно піднімалася по сходах і зникала за дверима приймальні, лишивши по собі тонкі пахоші французьких парфумів. "О синтетично-хімічна богиня двадцятого віку. Я ревную вас до нашого директора. Яке щастя – мати вродливу секретарку! Ніколи не прагнув адміністративної роботи, шкідлива для здоров'я, але, коли бачу вас, починаю заздрити дорогому Георгію Васильовичу..." – такий монолог з канцелярської мелодрами виголосив я одного вечора за ресторанним столиком – ми відзначали день Петрового народження. Секретарка загадково посміхнулася.

Але все те, звичайно, гра слів, не більше. Бо насправді я і пальцем не поворухнув досі, щоб зблизитися із секретаркою директора чи піднятися по адміністративних щаблях. Яюсь я жартома сказав Петрові Харлану (в конторі саме заговорили про пенсійний вік завідуючого нашим відділом), що варто мені лише захотіти – і я посяду місце зава, а там і вище, вище, аж до управління чи й міністерства, – керівництво контори про мене доброї думки, уся справа лише в моєму небажанні. Але я задоволений, я щасливий, я нікуди не рвуся... Харлан саркастично розсміявся:

– Ти навіть не теоретик, Андрію. Ти з отих віршомазів, які усе життя таємно від світу псують папір і чорнило, але нікому нізащо не покажуть своїх опусів. Ти від самого себе тайшся.

3) "Цвітові яблуні"

З далекого туману, з тихих озер загірної комуни шелестить шелест: то йде Марія. Я виходжу на безгранні поля, проходжу перевали і там, де жевріють кургани, похиляюсь на самотню пустельну скелю. Я дивлюсь в даль. – Тоді дума за думою, як амазонянки, джигітують навколо мене. Тоді все пропадає... Таємні вершники летять, ритмічно похитуючись, до отрогів, і гасне день; біжить у могилах дорога, а за нею – мовчазний степ... Я одкидаю вії і згадую... воістину моя мати – втілений прообраз тієї надзвичайної Марії, що стоїть на гранях

невідомих віків. Моя мати – наївність, тиха жура і добрість безмежна. (Це я добре пам'ятаю!). І мій неможливий біль, і моя незносна мука тепліють у лампаді фанатизму перед цим прекрасним печальним образом.

Мати каже, що я (її м'ятежний син) зовсім замучив себе... Тоді я беру її милу голову з нальотом сріблястої сивини і тихо кладу на свої груди... За вікном ішли росяні ранки і падали перламутри. Проходили неможливі дні. В далі з темного лісу брели подорожники й біля синьої криниці, де розлетілись дороги, де розбійний хрест, зупинялись. То – молоде загір'я.

– Але минають ночі, шелестять вечори біля тополь, тополі відходять у шосейну безвість, а за ними – літа, роки і моя буйна юність. Тоді дні перед грозою. Там, за отрогами сизого боку, спалахують блискавиці і накипають, і піняться гори. Важкий душний грім ніяк не прорветься з Індії, зі сходу. І томиться природа в передгроззі. А втім, за хмарним накипом чути й інший гул – ...глуха канонада. Насуваються дві грози.

– Тривога! – Мати каже, що вона поливала сьогодні м'яту, м'ята вмирає в тузі. Мати каже: "Надходить гроза!" І я бачу: в її очах стоять дві хрустальні росинки.

І

Атака за атакою. Шалено напірають ворожі полки. Тоді наша кавалерія з флангу, і йдуть фаланги інсургентів у контратаку, а гроза росте, і мої мислі – до неможливості натягнутий дріт.

День і ніч я пропадаю в "чека".

Помешкання наше – фантастичний палац: це будинок розстріляного шляхтича. Химерні портьери, древні візерунки, портрети княжої фамілії. Все це дивиться на мене з усіх кінців мого випадкового кабінету.

Десь апарат військового телефону тягне свою печальну тривожну мелодію, що нагадує дальній вокзальний ріжок.

На розкішній канапі сидить, підклавши під себе ноги, озброєний татарин і монотонне наспівує азійське: "ала-ла-ла".

Я дивлюсь на портрети: князь хмурить брови, княгиня – надменна зневага,

княжата – в темряві столітніх дубів.

І в цій надзвичайній суворості я відчуваю весь древній світ, всю безсилу грандіозність і красу третьої молодости минулих шляхетних літ.

Це чіткий перламутр на бенкеті дикої голодної країни.

І я, зовсім чужа людина, бандит – за одною термінологією, інсургент – за другою, я просто і ясно дивлюсь на ці портрети і в моїй душі нема й не буде гніву.

І це зрозуміло:

– я – чекіст, але і людина.

Темної ночі, коли за вікном проходять міські вечори (масток злетів на гору й царить над містом), коли сині димки здіймаються над цегельнею й обивателі, як миші, – за підворіття, у канарєєчний замок, темної ночі в моєму надзвичайному кабінеті збираються мої товариші. Це новий синадріон, це чорний трибунал комуни.

Тоді з кожного закутка дивиться справжня й воістину жахна смерть.
Обиватель:

– Тут засідає садизм!

Я:

– ...(мовчу).

На міській башті за перевалом тривожно дзвенить мідь. То б'є годинник. З темного степу доноситься глуха канонада.

Мої товариші сидять за широким столом, що з чорного дерева. Тиша. Тільки дальній вокзальний ріжок телефонного апарату знов тягне свою печальну, тривожну мелодію. Зрідка за вікном проходять інсургенти.

Моїх товаришів легко пізнати:

доктор Тагабат,

Андрюша,

третій – дегенерат (вірний вартовий на чатах).

Чорний трибунал у повному складі.

Я:

– Увага! На порядку денному діло крамаря ікс!

З давніх покоїв виходять льокаї і також, як і перед князями, схиляються, чітко дивляться на новий синедріон і ставлять на стіл чай. Потім нечутно зникають по оксамиту килимів у лабіринтах високих кімнат.

Рекомендована література:

1. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач : Ребрій О. В. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.

Список використаної літератури

1. Долинський Є. В. Переклад офіційно-ділових документів. Навчальний курс МУДЛ. Хмельницький: ХНУ. 2022. URL: <https://msn.khnu.km.ua/course/view.php?id=4093>
2. Долинський Є. В. Редагування перекладів (англійська мова). Навчальний курс МУДЛ. Хмельницький: ХНУ. 2020. URL: <https://msn.khnu.km.ua/mod/page/view.php?id=127444>
3. ДСТУ 4861: 2007 Інформація та документація. Видання. Вихідні відомості. Чинний від 05.11.2007. К. : Держспоживстандарт України, 2009. 45 с.
4. ДСТУ ГОСТ 7.80:2007 Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Заголо-вок. Загальні вимоги та правила складання. Чинний від 17.10.2007. К. : Держспоживстандарт України, 2009. 8 с.
5. Карабан В. І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стильові проблеми. Вінниця : Нова Книга, 2004. С. 316-323.
6. Кочан І. М. Лінгвістичний аналіз тексту. Навч. посіб. К.: Знання, 2008. 423 с.
7. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач : Ребрій О. В. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.
8. Belam J. M. Buying up to fallingdown: a deductive approach to teaching postediting / MT Summit IX Workshop on Teaching Translation Technologies and Tools (I4). (Third Workshop on Teaching Machine Translation), New Orleans, 2003. URL: <https://aclanthology.org/2003.mtsummit-tttt.1.pdf>

Список рекомендованої літератури

1. Долинський Є. В. Переклад офіційно-ділових документів. Навчальний курс МУДЛ. Хмельницький: ХНУ. 2022. URL: <https://msn.khnu.km.ua/course/view.php?id=4093>
2. Долинський Є. В. Редагування перекладів (англійська мова). Навчальний курс МУДЛ. Хмельницький: ХНУ. 2020. URL: <https://msn.khnu.km.ua/mod/page/view.php?id=127444>
3. ДСТУ 4861: 2007 Інформація та документація. Видання. Вихідні відомості. Чинний від 05.11.2007. К. : Держспоживстандарт України, 2009. 45 с.
4. ДСТУ ГОСТ 7.80:2007 Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Заголо-вок. Загальні вимоги та правила складання. Чинний від 17.10.2007. К. : Держспоживстандарт України, 2009. 8 с.
5. Карабан В. І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стильові проблеми. Вінниця : Нова Книга, 2004. 576 с.
6. Кочан І. М. Лінгвістичний аналіз тексту. Навч. посіб. К.: Знання, 2008. 423 с.
7. Максимов С. Є. Перекладацький аналіз тексту : (англ. та укр. мова) / С. Є. Максимов, Т. О. Радченко. К. : Вид. центр КНЛУ, 2001. 148 с.
8. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач : Ребрій О. В. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.
9. Партико З. В. Загальне редагування: нормативні основи. 2-ге вид. Львів : Афіша, 2011. 640 с.
10. Партико З. В. Методи творчого редагування / З. В. Партико // Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації 201. № 1. С. 114-120.
11. Партико З. В. Норми редагування перекладів. Вісник Книжкової палати. 2013. № 7. С. 1-6.
12. Пономарів О. Культура слова : мовностилістичні поради. К. : Либідь, 1999. 238 с.

13. Український лінгвістичний портал. «Словники України» online. URL: <https://lcorp.ulif.org.ua/dictua/>
14. Anderson D. D. Machine Translation as a Tool in Second Language Learning. CALICO Journal, 1999. Volume 13. No. 1. Pp. 68-97.
15. Belam J. M. Buying up to fallingdown: a deductive approach to teaching postediting / MT Summit IX Workshop on Teaching Translation Technologies and Tools (I4). (Third Workshop on Teaching Machine Translation), New Orleans, 2003. URL: <https://aclanthology.org/2003.mtsummit-tttt.1.pdf>
16. Shei C. C. Combining Translation into the Second Language and Second Language Learning: An Integrated Computational Approach. PhD Thesis. Division of Informatics. University of Edimburgh, 2002.
17. Shei C. C. Teaching MT Through Pre-editing: Three Case Studies / 6th EAMT Workshop. Teaching Machine Translation. UMIST Manchester, 2002.

Навчальне видання

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
до самостійної роботи з дисципліни
«РЕДАГУВАННЯ ПЕРЕКЛАДІВ (ОСНОВНА ІНОЗЕМНА МОВА)»
(для здобувачів вищої освіти спеціальності 035 «Філологія»)
(Електронне видання)
Укладач: ІГОШЕВ Кирило Михайлович

Оригінал-макет

К. М. Ігошев

Підписано до друку _____.
Формат 60x84 ¹/₁₆. Папір типогр. Гарнітура Times.
Друк офсетний. Умов. друк. арк. _____. Обл.-вид. арк. _____.
Тираж ____ екз. Вид. № _____. Замов. № _____. Ціна договірна.

Видавництво Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля

Адреса видавництва: м. Київ, вул. Іоанна Павла II, 17

Телефон: +38 (050) 218 04 78

e-mail: vidavnictvosnu.ua@gmail.com